

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

XI kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

9. posiedzenie
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 4 kwietnia 2024 r.

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

XI kadencja

Sprawozdanie stenograficzne

9. posiedzenie
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 4 kwietnia 2024 r.

Porządek obrad
9. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 4 kwietnia 2024 r.

1. **Drugie** czytanie projektu uchwały w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.
2. **Drugie** czytanie projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej.
3. **Ustawa** o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.
4. **Ustawa** o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: według załączonej do protokołu listy obecności.

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Ministerstwo Finansów

– podsekretarz stanu Jurand Drop

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 46)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Małgorzata Kidawa-Błońska oraz wicemarszałkowie Maciej Żywno, Rafał Grupiński i Magdalena Biejał)

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Otwieram dziewiąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia prowadzących listę mówców wyznaczam senator Annę Górską oraz senatora Aleksandra Szweda. Jako pierwsza listę mówców prowadzi będzie senator Anna Górską.

Proszę senator sekretarz o zajęcie miejsca przy stole prezydyjnym.

Wysoki Senacie, informuję, że w dniu 10 listopada 2023 r. prezes Trybunału Konstytucyjnego przekazała Senatowi informację o istotnych problemach wynikających z działalności orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w 2022 r. Jest ona zawarta w druku nr 13. Informacja została skierowana do Komisji Ustawodawczej. Komisja Ustawodawcza poinformowała mnie, że ze względu na nieobecność prezes Trybunału na posiedzeniu w dniu 19 marca 2024 r. komisja nie miała możliwości skutecznego i pełnego zapoznania się z informacją.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołu szóstego posiedzenia stwierdzam, że protokół tego posiedzenia został przyjęty.

Państwo Senatorowie, projekt porządku obrad został wyłożony na ławach senatorskich.

Proponuję rozpatrzenie punktu drugiego, trzeciego oraz punktu czwartego projektu porządku obrad, pomimo że druki w sprawie tych punktów zostały dostarczone w terminie

późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Wysoki Senacie, proponuję uzupełnienie porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej – i rozpatrzenie go jako punktu pierwszego porządku obrad.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad? Nie.

Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad dziewiątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji.

Informuję, że w przypadku braku wniosków o charakterze legislacyjnym do punktu pierwszego oraz drugiego głosowania nad tymi punktami odbędą się bezpośrednio po ich rozpatrzeniu. Pozostałe głosowania zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozpatrywanej uchwały został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 65. Zgodnie z art. 84 ust. 6 Regulaminu Senatu projekt ten, po uzgodnieniu

Drugie czytanie projektu uchwały w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej
Drugie czytanie projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej

z klubami i kołem senackim, został włączony do porządku obrad z pominięciem pierwszego czytania.

Projekt uchwały przedstawi upoważniony przedstawiciel wnioskodawców, senator Grzegorz Schetyna.

Proszę pana senatora o zabranie głosu.

SENATOR
GRZEGORZ SCHETYNA

Pani Marszałek! Szanowni Państwo!

Przedstawię projekt ustalony przez prezydium i zaakceptowany przez kluby.

„Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 kwietnia 2024 r. w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.

1 kwietnia 2024 roku w Strefie Gazy w wyniku izraelskiego ataku raketowego na konwój pojazdów należących do organizacji humanitarnej World Central Kitchen śmierć poniosło siedmioro wolontariuszy, w tym obywatel Rzeczypospolitej Polskiej Damian Soból.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej jest głęboko wstrząśnięty i wyraża najwyższe potępienie dla tego ataku. Składamy najgłębsze kondolencje wszystkim rodzinom i bliskim ofiar.

Wolontariusze, którzy ponieśli śmierć w wyniku ostrzału, niesli pomoc ludności Strefy Gazy dotkniętej głębokim kryzysem humanitarnym. To tragiczne zdarzenie wymaga pełnego i wnikliwego wyjaśnienia oraz wyciągnięcia właściwych konsekwencji wobec osób za nie odpowiedzialnych.

Zdajemy sobie sprawę, że Izrael toczy wojnę z organizacją terrorystyczną, która dopuściła się barbarzyńskich ataków na jego obywateli 7 października 2023 roku. Stanowczo podkreślamy jednak, że prawo międzynarodowe i humanitarne musi być przestrzegane, a ludność cywilna chroniona. Niezależnie od okoliczności niedopuszczalnym jest kierowanie ognia wobec pracowników humanitarnych.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej domaga się, aby Izrael umożliwił pełny dostęp dla pomocy humanitarnej do Strefy Gazy. Jednocześnie wzywamy Hamas do natychmiastowego uwolnienia wszystkich zakładników. Apelujemy do

wszystkich stron konfliktu o pilne doprowadzenie do zawieszenia broni.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski». (Oklaski)

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać pytanie przedstawicielowi wnioskodawców? Nie ma chętnych.

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś chce zabrać głos w dyskusji? Też nie.

Dziękuję bardzo.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie

zapisał się do głosu.

Zamykam dyskusję.

Przystępujemy do trzeciego czytania projektu uchwały.

Informuję, że trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad projektem uchwały w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 86 senatorów, 86 – za. (**Głosowanie nr 1**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.

Bardzo państwu senatorom dziękuję.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej.

Projekt rozpatrywanej uchwały został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 64.

Zgodnie z art. 84 ust. 6 Regulaminu Senatu projekt ten, po uzgodnieniu z klubami i kołem senackim, został włączony do porządku obrad z pominięciem pierwszego czytania.

Projekt uchwały przedstawi upoważniony przedstawiciel wnioskodawców, senator Marek Komorowski.

Bardzo proszę pana senatora o zabranie głosu.

**SENATOR
MAREK KOMOROWSKI**

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Przedkładam projekt uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 kwietnia 2024 r. w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej.

„230 lat temu, 24 marca 1794 r., w Krakowie Tadeusz Kościuszko złożył przysięgę: «powierzonej władzy na niczyj prywatny ucisk nie użyję, lecz jedynie jej dla obrony całości granic, odzyskania samowładności Narodu i ugruntowania powszechnej wolności używać będę». To od tego symbolicznego aktu oraz przysięgi powtarzanej następnie przez zebranych tłumnie na krakowskim rynku obywateli rozpoczęła się Insurekcja Kościuszkowska.

Insurekcja była patriotycznym zrywem w obronie niepodległości Rzeczypospolitej, w myśl hasła «Wolność, Całość, Niepodległość», zbrojną reakcją na rządy konfederacji targowickiej. Wcześniej targowiczanie, działający pod protektorem carycy Katarzyny II, obalili z udziałem rosyjskiej armii ustalenia Sejmu Wielkiego, w tym postanowienia Konstytucji 3 maja, i na marionetkowej sesji ostatniego sejm w Grodnie zaakceptowali drugi rozbiór Polski.

Pierwszym zbrojnym starciem powstania była bitwa pod Raclawicami, która wzmocniła wiarę w jego sens. Następnie opanowano Warszawę, Wilno i Grodno. Tadeusz Kościuszko wydał Uniwersał połaniecki, który zabezpieczał sytuację prawną chłopów, przewidując zniesienie poddaństwa osobistego, zapewniając ich nieusuwalność z gruntów, ograniczając pańszczyznę na czas insurekcji oraz zawieszając wykonanie pańszczyzny wobec chłopów powołanych do wojska, a tym samym zwiększając ich udział w powstaniu.

Przewaga liczebna wroga, jego lepsze uzbrojenie, a także udział po jego stronie pruskich wojsk spowodowały upadek insurekcji. 16 listopada 1794 r., po październikowej klęsce pod Maciejowicami i pojmaniu Tadeusza Kościuszki, nastąpiła kapitulacja powstańców oddziałów.

Tysiące powstańców zesłano na Syberię, a ich majątki skonfiskowano. W 1795 r. dokonano trzeciego rozbioru Polski.

Dzisiaj wiemy, że chociaż Insurekcja Kościuszkowska upadła, to Tadeusz Kościuszko wskazał drogę ku wolności Ojczyzny, prowadzącą przede wszystkim poprzez zbiorowy wysiłek całego narodu. Polacy, dzięki walce w kolejnych powstaniach, doczekali się wolnego, niepodległego i suwerennego państwa.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej upamiętnia Insurekcję Kościuszkowską i oddaje cześć wszystkim jej uczestnikom, walczącym o wolną i sprawiedliwą Polskę.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski»». (Oklaski)

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maciej Żywno)

**WICEMARSZAŁEK
MACIEJ ŻYWNO**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać pytanie upoważnionemu przedstawicielowi wnioskodawców? Nie.

Dziękuję bardzo.

Do dyskusji zapisany jest pan senator Marek Pęk.

Bardzo proszę.

**SENATOR
MAREK PĘK**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Zabieram głos jako senator ziemi miechowskiej, a więc tej ziemi, na której odbyła się bitwa pod Raclawicami. I odbyła się ona właśnie 4 kwietnia 1794 r. Chciałbym powiedzieć – w krótkiej uchwale nie da się zawrzeć wszystkiego – co tak naprawdę było największym fenomenem insurekcji kościuszkowskiej i co uosabiał sobą naczelnik tej insurekcji Tadeusz Kościuszko. Mianowicie było to pierwsze powstanie ogólnonarodowe. Konfederacja barska, która rozpoczęła ten wielki wysiłek, ten cykl powstań narodowych, była tak naprawdę insurekcją szlachecką, była powstaniem szlacheckim. Fenomen Kościuszki polega na tym, że on jako pierwszy zrozumiał, że nie może być nowoczesnego państwa, nie może być prawdziwej, skutecznej walki

o niepodległość z wyłączeniem chłopstwa polskiego. Wtedy chłopcy byli jakoś wyłączeni poza nawias obywatelstwa polskiego, nie mieli pełnej wolności. Tak więc idee Tadeusza Kościuszki były niezwykle nowoczesne, nowoczesne nie tylko w skali Polski, ale również w skali Europy i świata. Dlatego należy mu się ogromny szacunek i nieustanne przypominanie jego myśli, jego myśli uniwersalnej, jego myśli nowoczesnej i ponadczasowej.

I trzeba nieustannie przypominać wszystkie polskie powstania narodowe, bo wydaje mi się, że od czasu właśnie konfederacji barskiej, od insurekcji kościuszkowskiej obecne są w polskim narodzie, w polskim społeczeństwie te 2 duchy: duch targowicy i duch powstań narodowych, a więc duch jakiegoś fałszywego kompromisu, dogadania się z najeźdźcą, dogadania się z silnym oraz duch walki o wolność, o niepodległość za wszelką cenę, czyli ten duch uznania, że suwerenność, niepodległość, wolność są wartościami najwyższymi, że nie można się zgodzić na jakąkolwiek namiastkę tej wartości i że dla tej wolności, dla tej niepodległości Polacy są w stanie poświęcić nawet swoje życie.

Oczywiście insurekcja kościuszkowska nie zakończyła się zwycięstwem, nie zakończyła się zwycięstwem tak jak wszystkie polskie powstania narodowe, ale odegrała ogromną rolę w budowie tożsamości narodowej, w przeniesieniu przez pokolenia miłości do ojczyzny, idei odzyskania niepodległości. I to jest ten wielki, taki bardzo wyróżniający nas, Polaków rys, doceniany również w Europie i na świecie.

Dzisiaj w rocznicę bitwy pod Raclawicami warto również przypomnieć postać Wojciecha Bartosza, a więc tego symbolicznego chłopca, który za zasługi w bitwie pod Raclawicami otrzymał nazwisko Głowacki, został zwolniony z pańszczyzny, dowartościowany, zresztą w pierwszych dniach kwietnia 1794 r. w Krakowie odbyła się wielka defilada zwycięstwa i wtedy ci chłopcy prezentowali na ulicach Krakowa armaty zdobyte kosami.

Zatem cześć i chwała bohaterom, cześć i chwała wielkiemu duchowi walki o niepodległość i suwerenność Polski! Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

**WICEMARSZAŁEK
MACIEJ ŻYWNÓ**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Głos w dyskusji zabierze pan senator Marek Komorowski.

**SENATOR
MAREK KOMOROWSKI**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Zanim zacznę swoją wypowiedź, powiem, że jeżeli czytając tekst, przeczytałem „zmniejszając”, to była to pomyłka, bo w tym fragmencie jest „zwiększając”.

Proszę państwa, są wydarzenia historyczne, są osoby, obok których nie można przejść obojętnie. Do takich wydarzeń niewątpliwie należy insurekcja kościuszkowska, a do takich osób – osoba Tadeusza Kościuszki. Jestem przekonany, że takich uchwał historycznych, okolicznościowych w Senacie w trakcie tej kadencji będzie więcej, będzie ich dużo na wzór poprzednich kadencji, że będzie kontynuowana ta dobra tradycja.

Każde państwo ma swoją historię, o której pamiętać to nasza powinność i obowiązek. Można powtórzyć za słowami św. Jana Pawła II: „Naród, który nie zna swojej historii, traci tożsamość, a bywa, że i niepodległość”.

Andrzej Tadeusz Bonawentura Kościuszko to nasz bohater narodowy. Przywołujemy postać Tadeusza Kościuszki, bo był przede wszystkim obrońcą republiki, czyli Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Był też obrońcą Stanów Zjednoczonych, brał udział w wojnie o ich niepodległość, a za swoje zasługi uchwałą Kongresu awansowany został na stopień generała armii amerykańskiej.

Można śmiało powiedzieć, że po 1794 r. Tadeusz Kościuszko był duchowym przywódcą Polaków dążących do odzyskania własnego państwa. Stał na czele ostatniego zbrojnego zrywu w obronie Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Dzisiaj, oddając hołd wszystkim uczestnikom insurekcji kościuszkowskiej walczącym o wolną i sprawiedliwą Polskę, trzeba się również zastanowić, co było przyczyną upadku Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Na pewno przyczyną były imperialistyczne dążenia zaborców, ale także upadek obyczajów ówczesnej szlachty i prowadzona wówczas polityka uległości, szczególnie wobec Rosji, wyrażająca się m.in. w zawiązaniu konfederacji targowickiej. Można powiedzieć, że była to swoistego rodzaju zdrada narodowa części elit państwowych. Dla targowiczian nadrzędnym dobrem była wolność, dla której nie warto było poświęcać wzmocnienia państwa. Tadeusz Kościuszko i osoby wokół niego zgromadzone uznawali, że państwo i jego

Drugie czytanie projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej
Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw

był niepodległy są dobrem nadrzędnym, od którego zależy także istnienie wolności obywateli. Za takie podejście do losów ojczyzny Tadeuszowi Kościuszce i osobom z nim związanym należy podziękować.

Dzisiaj znamy losy Polski i Polaków w drodze do upragnionej wolności i niepodległości. Dzisiaj oddajemy hołd naszym bohaterom. Dzisiaj dbamy o naszą ojczyznę. Pamiętajmy o słowach przysięgi złożonej na rynku krakowskim przez Tadeusza Kościuszkę, przysięgi złożonej w imię Boże całemu narodowi polskiemu, rozpoczynającej się słowami „Ja, Tadeusz Kościuszko, przysięgam w obliczu Boga całemu Narodowi Polskiemu”, a kończącej się słowami „Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Męka Syna Twego”.

I na samo zakończenie powiem... Przy okazji wizyty w Krakowie – bo myślę, że dużo osób w Krakowie co jakiś czas przebywa, czy to w wakacje, czy podczas różnych wyjazdów – zatrzymajmy się na rynku krakowskim w miejscu, gdzie Tadeusz Kościuszko składał wspomnianą przysięgę. Tam na rynku są 2 płyty, jedna poświęcona hołdowi pruskiemu, a druga poświęcona Tadeuszowi Kościuszce, który składał tam przysięgę. Przypomnijmy sobie wtedy słowa tej przysięgi i niech będą one również naszym mottem. Dziękuję. *(Oklaski)*

**WICEMARSZAŁEK
MACIEJ ŻYWNÓ**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Głosy w dyskusji złożyli do protokołu pan senator Władysław Komarnicki, pan senator Adam Szejnfeld i pan senator Aleksander Szwed.

Nikt nie złożył wniosków o charakterze legislacyjnym.

Lista mówców została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Wysoka Izbo, przystępujemy do trzeciego czytania projektu uchwały.

Informuję, że trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad projektem uchwały w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Głosowało 76 senatorów, 76 było za. **(Głosowanie nr 2)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej.

Żadnych braw nie ma?

(Oklaski)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 60, a sprawozdanie komisji – w druku nr 60 A.

(Rozmowy na sali)

Szanowni Państwo, proszę o ciszę.

Proszę o zabranie głosu senatora Leszka Czarnobaja i przedstawienie sprawozdania Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

**SENATOR SPRAWOZDAWCA
LESZEK CZARNOBAJ**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

W imieniu komisji budżetu i finansów przedstawię państwu pozytywną opinię komisji na temat ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw, druk nr 60.

Podczas posiedzenia komisji 5 członków komisji, czyli wszyscy, głosowali za tą ustawą. Nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał. Powiem również, że w Sejmie ustawa też nie wzbudziła kontrowersji politycznych ani merytorycznych – za tą ustawą głosowało 431 posłów, czyli wszyscy obecni podczas obrad.

Kilka słów na temat przebiegu prac komisji. Pan wiceminister Jurand Drop, obecny tutaj – serdecznie witamy pana ministra – przedstawił ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości i niektórych innych ustaw. Celem tej ustawy, Szanowni Państwo, jest nałożenie na dużych przedsiębiorców obowiązku sporządzania publikacji i udostępniania sprawozdań o podatku dochodowym. Jest to implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 2021 r. Można powiedzieć, że lepiej późno niż wcale, 3 lata po wprowadzeniu w życie tej implementacji wdramy tę ustawę w Polsce. Ustawa dotyczy firm, których przychody w rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu przekraczały w ostatnich 2 latach kwotę 3,5 miliarda zł, a więc dotyczy to dużych korporacji, ponadnarodowych, funkcjonujących

na europejskim rynku gospodarczym. Ustawa określa, w jakiej formie, tj. w formie elektronicznej, muszą być publikowane dane. Jednocześnie w sprawach dotyczących rachunkowości ustawa precyzuje przepisy z zakresu podmiotowego, procedurę i formę składania sprawozdania.

Są tu dwa bardzo ważne kierunki. Te międzynarodowe, duże korporacje, których dotyczy ta ustawa, składają zeznania podatkowe w urzędach skarbowych – i to jest jedna droga, którą trafiają te informacje. Ta ustawa nakłada obowiązek publikowania bez wezwania, jeżeli tylko, przypomnę, przychody za ostatnie 2 lata każdego roku były równe lub większe niż 3,5 miliarda zł, wszelkiego rodzaju dokumentów dotyczących sprawozdawczości. Co i jak ma być publikowane, zawarte jest w projekcie ustawy. Celem tej ustawy jest przedstawienie pod ocenę publiczną tego wszystkiego, co dotyczy zysków, transferowania zysków, ruchów związanych z ilością i jakością zysków powstających w danym państwie Unii Europejskiej, tego, jaką politykę dotyczącą płacenia podatków prowadzi ta międzynarodowa korporacja.

Tak jak powiedziałem, ustawa nie wzbudziła żadnych kontrowersji – mówię o członkach komisji budżetu i finansów. Jednocześnie chciałbym poinformować państwa, że podczas obrad Biuro Legislacyjne złożyło 2 poprawki, które zostały przejęte przez pana senatora przewodniczącego Kazimierza Kleinę. Pierwsza dotyczyła doprecyzowania, czyli jest merytoryczna, tego, jakie obowiązki ciążą na szefach jednostek. Chodzi o to, aby jednoznacznie określić te ciążące na nich obowiązki w kontekście sprawozdawczości, która będzie odbywała się w formie elektronicznej.

I druga poprawka, legislacyjna. W treści ustawy, którą dzisiaj rozpatrujemy, jest słowo „grupy”. Zgodnie z propozycją pana legislatora wprowadziliśmy poprawkę, tak żeby było wiadomo, że chodzi o „grupę kapitałową”.

Tyle ode mnie, jeśli chodzi o tę ustawę. Proszę Wysoki Senat o pozytywne rozpatrzenie tej ustawy i przyjęcie jej w głosowaniu. Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MACIEJ ŻYWNÓ**

Dziękuję.

Czy są pytania do pana senatora?
Bardzo proszę, senator Szwed.

**SENATOR
ALEKSANDER SZWED**

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, w swoim sprawozdaniu zaznaczył pan, że dopiero po 3 latach Polska przyjmuje, to znaczy wdraża tę dyrektywę. Chciałbym o coś zapytać. W ocenie skutków regulacji mamy informację, że projektowana zmiana ustawy wykonuje prawo Unii Europejskiej, w związku z czym należy przyjąć, że w innych państwach członkowskich zostaną przyjęte analogiczne przepisy, no ale nie mamy informacji, jak to jest w innych krajach Unii Europejskiej. Czy te przepisy będą tam przyjęte, czy już zostały przyjęte? Czy takie informacje były podane na posiedzeniu komisji?

**SENATOR
LESZEK CZARNOBAJ**

Panie Marszałku, Panie Senatorze, ja relacjonowałem to, co było przedmiotem dyskusji na posiedzeniu komisji. Pan minister powiedział, że wdrażamy to po 3 latach, w związku z tym ja w tym sprawozdaniu powiedziałem, że wdrażamy po 3 latach... Ale nie było takiego pytania. Myślę, że pan minister odpowie, w ilu krajach ta dyrektywa została już wdrożona.

**WICEMARSZAŁEK
MACIEJ ŻYWNÓ**

Dziękuję bardzo.

Czy są kolejne pytania? Nie ma.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Witam serdecznie podsekretarza stanu, pana Juranda Dropa.

Czy przedstawiciel rządu pragnie zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy?

Bardzo proszę. I zapraszamy tutaj.

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
JURAND DROP**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Dziękuję bardzo. I bardzo dziękuję panu senatorowi za sprawozdanie.

Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw
 Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy
 o konsumenckiej pożyczce lombardowej

Chciałbym podkreślić, że chodzi tutaj o zwiększenie przejrzystości życia publicznego poprzez ujawnienie pewnych danych, w tym przypadku danych o płaconych podatkach przez firmy wielonarodowe w różnych krajach, w rozbiciu na te kraje. To ma służyć organizacjom pozarządowym oraz organizacjom obywateli, np. konsorcjom gazet, które będą mogły porównywać dane z poszczególnych krajów, bo będą mieć do nich łatwy dostęp. W tym kontekście regulacja na poziomie Unii Europejskiej jest konieczna – dopiero wtedy można porównywać dane między różnymi krajami.

Odpowiadając na pytanie, powiem tak. Nie sprawdzaliśmy, ile krajów wdrożyło w tym momencie do swojego porządku prawnego te przepisy. Prawdę mówiąc, nie było to istotne. To, co mogę powiedzieć, to fakt, że liczba zaległych aktów legislacyjnych, których Polska nie wdrożyła... No, jesteśmy w ogonie. Nie pamiętam, czy jesteśmy ostatnim, przedostatnim czy trzecim od końca krajem, jeśli chodzi o liczbę niewdrożonych... Prawdę mówiąc, spodziewałbym się, że większość krajów już tę dyrektywę wdrożyła, gdyż termin minął, a przede wszystkim to nie jest jakaś sporna sprawa. Tak że kraje, które, że tak powiem, normalnie wdrażały prawo europejskie, wdrożyły również te przepisy. Nie ma tu problemu typu grupy interesów, nie ma tu kwestii interesu narodowego, więc... Możemy oczywiście to sprawdzić. Pewnie najłatwiej będzie zapytać Komisję Europejską, bo to możemy szybko zrobić. Myślę, że większość krajów już to wdrożyła. Ważne dla nas jest to, że my, wdrażając te przepisy i dostarczając te informacje naszym NGO, naszym gazetom, umożliwimy im porównywanie danych z poszczególnych krajów. Myślę, że większość, absolutna większość krajów te przepisy wdrożyła, ale nie mam w tym momencie danych na podorzędziu.

**WICEMARSZAŁEK
 MACIEJ ŻYWNÓ**

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy są pytania do strony rządowej? Nie ma.

Dziękuję, Panie Ministrze.

I zapraszam na miejsce, bo teraz będzie część poświęcona dyskusji.

Otwieram dyskusję.

Do dyskusji... A nie, przepraszam, lista mówców jest wyczerpana.

Głos w dyskusji do protokołu złożyli: pan senator Janusz Pęcherz, pan senator Henryk Siedlaczek, pan senator Adam Szejnfeld i pan senator Aleksander Szwed.

Nie złożono wniosków o charakterze legislacyjnym.

Zamykam dyskusję.

Czy po zamknięciu dyskusji przedstawiciel rządu jeszcze chciałby zabrać głos? Nie. Dziękuję uprzejmie.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 61, a sprawozdanie komisji – w druku nr 61 A.

Proszę o zabranie głosu senatora Janusza Pęcherza i przedstawienie sprawozdania Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

**SENATOR SPRAWOZDAWCA
 JANUSZ PĘCHERZ**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiemu Senatowi sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uchwalonej przez Sejm w dniu 20 marca 2024 r. ustawie o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Marszałek Senatu dnia 21 marca 2024 r. skierowała ustawę do wymienionych komisji. Po rozpatrzeniu ustawy na posiedzeniu w dniu wczorajszym komisje wnoszą: Wysoki Senat uchwalić raczy załączony projekt uchwały.

Omawiana dzisiaj nowelizacja ustawy dotyczy uchylecia przepisów, zgodnie z którymi do osób fizycznych prowadzących gospodarstwo rolne należy stosować przepisy ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej, o kredycie konsumenckim oraz kodeksu cywilnego o klauzulach niedozwolonych.

Zmiany rozciągające na osoby fizyczne prowadzące gospodarstwo rolne, rolników, przepisy

dotyczące konsumentów zostały wprowadzone na etapie sejmowym bez konsultacji, bez analizy i bez oceny skutków regulacji. Analogiczne zmiany były proponowane rok wcześniej, w 2022 r., podczas prac nad ustawą o lichwie. Co istotne, stanowisko rządu wyrażone przez sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości było wówczas negatywne, jako że poprawka wychodziła poza zakres przedłożenia. „Zawarta w niej propozycja obejmuje swoim zakresem nową grupę podmiotów i konsekwencje gospodarcze wprowadzenia takiego przepisu nie są w tej chwili możliwe do oszacowania przez projektodawcę poprawki” – to cytata z wypowiedzi ówczesnego pana ministra. Podobne zresztą wątpliwości zostały wtedy przedstawione przez środowiska sędziowskie. Wejście w życie tych przepisów w praktyce spowodowało ograniczenie dostępu do finansowania rolników poprzez znaczny wzrost kosztów kredytu oraz wprowadzenie dodatkowej biurokratyzacji. Wynika to z faktu, że finansowanie konsumenckie jest droższe o prawie 100% w porównaniu z finansowaniem przedsiębiorców. Tutaj wchodzi w grę: koszt obsługi kredytu, koszty ryzyka, horyzont czasowy zabezpieczenia itp. Istnieje też ryzyko, że brak możliwości uzyskania przez rolników kredytów od bezpiecznych źródeł finansowania będzie powodował to, iż będą oni poszukiwać wsparcia finansowego w szarej strefie. Tym samym skutek ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej może być odwrotny do zamierzonego.

Wejście w życie przepisów o konsumenckiej pożyczce lombardowej spowodowało nieuzasadnione obowiązki także dla kredytodawców w stosunku do chronionego dobra. Z danych instytucji finansowych wynika, że tylko mniej niż 400 gospodarstw rolnych rocznie, tj. 0,1%, ma kłopot z nadmiernym zadłużeniem i wypłacalnością. Problemy te mogły równie dobrze wynikać z sytuacji losowej czy też błędnej strategii biznesowej. Tymczasem ponad 400 tysięcy gospodarstw rolnych, w tym na bieżąco regulujących swoje zobowiązania, dotknęły negatywne skutki zmian w ustawie o kredycie konsumenckim.

Ja przypomnę, że ta ustawa została uchwalona 14 kwietnia 2023 r. i wówczas właśnie m.in. Senat był przeciwny temu, żeby te przepisy zostały wdrożone. Jednak wtedy większość sejmowa odrzuciła poprawki Senatowi i wprowadziła to do ustawy, która weszła w życie 7 stycznia br.

I w tym czasie, w czasie 2 miesięcy od wprowadzenia tej ustawy, pojawiły się znaczne

ograniczenia w przyznawaniu kredytów dla rolników. Pan minister na wczorajszym posiedzeniu komisji podawał przykłady, ale, jak myślę, dzisiaj jest jeszcze lepiej przygotowany, bo zadano mu zadanie domowe na wieczór, żeby na dzisiaj były gotowe informacje, które trzeba było zgromadzić.

Ja tak tylko przy okazji powiem, że jak senator czy poseł zadaje pytanie prezydentowi, burmistrzowi czy wójtowi, to mają oni 14 dni na przygotowanie odpowiedzi, bo niektóre rzeczy są trudne do przygotowania w jedną noc. Ale o ile wiem, pan minister jest gotowy, by dzisiaj odpowiedzieć na pytania, które pojawiły się we wczorajszej dyskusji.

Sądzę, że usunięcie tych 2 zapisów spowoduje poprawę sytuacji związanej z udzielaniem kredytów dla rolników. Wbrew pozorom tylko te 2 zapisy spowodowały dość długą wymianę uwag na posiedzeniu komisji pomiędzy panem senatorem Biereckim i panem ministrem Jurandem Dropem. Głos zabierali także senatorowie Górski i Włosowicz, ale głównie chcieli doprecyzować pewne dane i pan minister obiecał, że te dane dzisiaj przedstawi. Myślę, że to tyle, jeśli chodzi o wczorajsze obrady obu komisji.

W imieniu połączonych komisji wnoszę, aby Wysoki Senat uchwalił raczył tę ustawę. *(Oklaski)*

WICEMARSZAŁEK MACIEJ ŻYWNÓ

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy są pytania do senatora sprawozdawcy? Nie ma.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez posłów i rząd.

Czy przedstawiciel rządu pragnie zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy?

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

PODSEKRETARZ STANU W MINISTERSTWIE FINANSÓW JURAND DROP

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Bardzo dziękuję za udzielenie głosu.

Chciałbym podkreślić, że projekt ustawy, nad którą procedujemy, nad którą procedują Sejm i Senat, był projektem poselskim, który został złożony w Sejmie przez grupę posłów. Równolegle

rząd przygotował i przekonsultował podobny projekt, który nie był projektem bazowym, ale pokrywał się w większości z projektem poselskim, głównie dlatego, że jest to w sumie bardzo prosta ustawa. Ta ustawa ma pół strony i jest to uchylenie przepisów, które zostały wprowadzone w zeszłym roku, jak pan senator sprawozdawca wspominał.

Kluczową kwestią jest sposób funkcjonowania rolników – to, czy występują w charakterze konsumentów, czy w charakterze producentów. I tak jak było wspomniane, kredyty konsumenckie, które są zawierane pomiędzy partnerami nierównoprawnymi z punktu widzenia gospodarowania, czyli konsumentem i bankiem albo firmą leasingową... One są droższe, dlatego że należy zabezpieczyć interesy konsumenta, w tym wypadku rolnika występującego jako konsument, w większym stopniu niż w momencie, kiedy występuje on w ramach swojej profesjonalnej działalności. I to jest to, co zmienia ta ustawa, nad którą procedujemy. Chodzi o przywrócenie wolności gospodarce, tzn. o to, by instytucje finansowe, które udzielają kredytu lombardowego, traktowały rolników, którzy są producentami, na takich zasadach, na jakich powinni być traktowani. I to jest właśnie sens tego, co robimy.

Te zmiany, które zostały przeprowadzone w zeszłym roku, weszły w życie na początku tego roku. Dlatego od pewnego czasu ze środowiska rolniczego dochodziły głosy, które mówiły, że prowadzenie działalności w tym sezonie rolniczym będzie po prostu utrudnione albo niemożliwione. Takich głosów było dużo, ja już kilka razy je cytowałem. Jak trzeba będzie, to zacytuję np. głos Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Takie głosy dochodziły z Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowego Zrzeszenia Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, polskiej federacji hodowców itd., itd., ale także z sektora bankowego, z bankowości spółdzielczej, która normalnie to finansuje. No, współwłaścicielami bankowości spółdzielczej są sami rolnicy.

Te zmiany zostały... Tak jak wspominałem, projekt rządowy został przepracowany w ramach konsultacji rządowych, konsultowało go wiele instytucji. Jedno z wczorajszych pytań dotyczyło tego, czy był on konsultowany z instytucjami typu KNF czy UOKiK. Był konsultowany, wysyłaliśmy to do konsultacji. To jest jedna odpowiedź.

Może teraz, żeby było szybciej, przejdę do odpowiedzi na te pytania, które padły wczoraj na posiedzeniu komisji senackiej. Przepraszam, nie mogliśmy tego przesłać na piśmie, nie zdążyliśmy, ale chciałbym zaprezentować to teraz ustnie. Pytanie pana senatora Biereckiego było takie: jakie przepisy uniemożliwiają bankom spółdzielczym kredytowanie rolników w aktualnym stanie prawnym? To są przepisy wprowadzone ustawą z dnia 13 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej, które polegają na objęciu szeroką ochroną konsumencką osób fizycznych prowadzących gospodarstwo rolne na podstawie... I to jest odpowiedź na pytanie, które to są przepisy. To jest art. 385⁵ §2 kodeksu cywilnego, który nakazuje stosowanie przepisów dotyczących konsumenta, zawartych w art. 385¹–385³ tej ustawy, a odnoszących się do niedozwolonych postanowień umownych, do osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 6 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. No, to jest jeden przepis. Inne przepisy to art. 720⁶ kodeksu cywilnego, nakazujący stosowanie przepisów art. 720²–720⁵ tej ustawy, do umów pożyczki zawartych z osobą fizyczną prowadzącą gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 6 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników; art. 2 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim, nakazujący stosowanie tej ustawy także do umów o kredyt zawieranych z osobą fizyczną prowadzącą gospodarstwo rolne; art. 2 ust. 1 ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej, nakazujący stosowanie przepisów tej ustawy także do umów o pożyczkę lombardową zawieranych z osobą fizyczną prowadzącą gospodarstwo rolne. A więc widzimy, że to są te przepisy, które uniemożliwiają bankom spółdzielczym kredytowanie rolników. To są te przepisy, które nakazują takie właśnie traktowanie rolnika występującego jako profesjonalny producent, nakazują stosowanie klauzul, które są dla konsumentów. I teraz, co należy podkreślić, po zmianach, które, mam nadzieję, zostaną przeprowadzone, po przyjęciu tej ustawy, rolnicy dalej będą traktowani jako konsumenci i chronieni przepisami konsumenckimi w tych kontekstach, w których oni występują jako konsument, jako normalny człowiek, który powinien być chroniony przepisami przeciwaabuzyjnymi. Będą więc chronieni przed abuzywnością klauzul w umowach z instytucjami finansowymi, np. z bankami czy firmami leasingowymi, jeśli będą występowali jako konsumenci, jako normalni

ludzie, to będą chronieni. Z kolei tam, gdzie normalny sposób prowadzenia gospodarki jest taki, że np. trzeba zastawić sprzęt, żeby mieć pieniądze na kapitał obrotowy w czasie roku, kiedy się prowadzi tę działalność, będą mogli łatwo uzyskać kredyt czy wyleasingować... no, uzyskać kapitał na prowadzenie działalności gospodarczej, tak w skrócie.

A teraz odpowiem na pytania pana senatora Górskiego. Jeśli chodzi o dane dotyczące udzielanych kredytów i skorelowanie tych danych z danymi z agencji odnośnie do dofinansowań... Rozumiem, że chodzi o Agencję Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa, bo rolnicy najczęściej kupują z dofinansowaniem, więc nie tylko reżim prawny ma znaczenie, ale też środki finansowe z agencji. Odpowiadając na to pytanie, powiem, że ta odpowiedź padła wczoraj z ust ministra Stefana Krajewskiego, który wyjaśnił, że zwiększając obecnie akcję kredytową z ARiMR, zwiększono akcję kredytową o 2,5 miliarda zł, czyli do 12,5 miliarda zł na kredyty płynnościowe, natomiast w związku z wtrzymaniem akcji kredytowej w bankach te kredyty nie są udzielane. Czyli jest system wsparcia, ale w sytuacji, kiedy rolnicy są traktowani jako konsumenci, ta akcja kredytowa nie może być prowadzona.

I odpowiadam na drugie pytanie pana senatora Górskiego, pytanie o to, ile rocznie w poprzednim reżimie było zawieranych takich umów leasingowych z rolnikami oraz ilu rolników w tym okresie, od obowiązywania zmiany, czyli od 7 stycznia, bo wtedy to weszło, dostało odmowę udzielenia kredytu i jaka jest skala tego problemu. Dysponujemy danymi z pierwszych 2 miesięcy tego roku i oczywiście porównywalnymi danymi z poprzedniego roku oraz jeszcze z roku wstecz. W okresie pierwszych 2 miesięcy tego roku udzielono o 74%, czyli o 3/4 mniej kredytów niż w poprzednim roku w porównywalnym okresie. A jeśli porównać to do danych z 2 lat wcześniej, to jest to o 80% mniej, czyli widzimy takie, można powiedzieć, bardzo wyraźne załamanie akcji kredytowej. Spadek o 3/4 to jest bardzo duża wielkość. Akcja kredytowa dla rolników według Biura Informacji Kredytowej w ciągu ostatnich lat spada. Wczoraj cytowałem dane ze stycznia, ale może to pominę.

Jeśli chodzi o liczbę rolników i wielkość zadłużenia, to powiem, że mamy dane z BIK o liczbie rolników indywidualnych oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w branży

rolniczej, posiadających czynne lub zamknięte kredyty, czyli o tym, ile jest osób posiadających kredyty. W październiku 2022 r. – to są dane, jakie mamy – było 416 tysięcy takich osób, które miały kredyty, i to są najwcześniejsze dane, jakimi w tym momencie dysponujemy. Z kolei zadłużenie rolników indywidualnych – i to są dane z BIK na 31 stycznia 2024 r., czyli sprzed półtora miesiąca – to jest zadłużenie na 24 miliardy zł, w tym 21 miliardów to jest zadłużenie bankowe, a 1 miliard 600 to zadłużenie pozabankowe. A w przypadku mikrogospodarstw rolnych, które mają NIP i REGON, nie PESEL – bo rolników rozpoznajemy po PESEL, a przedsiębiorstwa po NIP, po posiadaniu NIP – zadłużenie wynosi 9,6 miliarda. I to są firmy. Jest jeszcze zadłużenie prywatne – w tym momencie, myślę, można je pominąć. A to, co jest istotne, to... Wspomnieliśmy o zadłużeniu bankowym i pozabankowym. I to, co jest najważniejsze tak naprawdę w tej ustawie: po pierwsze, umożliwi rolnikom finansowanie się poprzez kredyt lombardowy w tym roku; po drugie, nie będą wypychani do szarej strefy. No tak się normalnie dzieje. Jeśli nie można pozyskać kredytu, a jest szara strefa, to wtedy tacy konsumenci czy producenci są tam wypychani. I to są, myślę, najważniejsze kwestie. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Rafał Grupiński)

**WICEMARSZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI**

Dziękuję bardzo.
Czy są pytania do przedstawiciela rządu?
(Głos z sali: Nie.)
(Głos z sali: Jest.)
Jest? Tak?
Bardzo proszę, pan senator Bierecki.

**SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI**

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, 80% gospodarstw rolnych w Polsce to gospodarstwa do 10 ha. Taka informacja jest w sferze publicznej w tej chwili. Te 80% rolników 10-hektarowych bierze kredyt na swoją działalność na poziomie rentowności tego gospodarstwa. Czyli tak naprawdę może

być kilkadziesiąt tysięcy złotych dochodu z takiego 10-hektarowego gospodarstwa. No to tego kredytu będzie raptem ile? Kilkanaście tysięcy? Dwadzieścia? Trzydzieści? Czy pan minister ma świadomość, o jakich wartościach my mówimy?

I teraz tak: kredyt konsumencki to jest kredyt do 255 tysięcy zł. A więc opowiadanie o tym, że są jacyś wielcy rolnicy, przedsiębiorcy, którym uniemożliwia...

(Sygnał timera)

...ta ustawa zaciągnięcie kredytów, którzy biorą więcej niż 255 tysięcy, to jest opowieść o bardzo niewielkiej grupie rolników dużych producentów.

Te przepisy, które były przyjęte, miały za zadanie chronić te 80% rolników, którzy biorą nieduże kredyty na swoją działalność i którzy nie są tak naprawdę przedsiębiorcami rozumianymi jako biznesmeni.

Czy pan minister poparłby poprawkę utrzymującą ochronę, która ma być w tej chwili zdjęta? Chodzi o utrzymanie ochrony konsumenckiej w stosunku do gospodarzy, rolników mających niewielkie potrzeby kredytowe i gospodarujących na niedużych gospodarstwach.

**WICEMARSZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI**

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
JURAND DROP**

Panie Senatorze, kwestia jest taka, że kredyt lombardowy i funkcjonowanie rolników... Oni są rolnikami, nawet ci mali rolnicy, i prowadzą działalność. Jeśli prowadzą działalność i mają nagłe potrzeby, np. zastawienia maszyny, bo to jest lombardowy kredyt – a prowadzą tę działalność dla zysku jako rolnicy, dlatego są wpisani – to powinni mieć możliwość łatwego zaciągnięcia kredytu na bieżące potrzeby, które nie są związane z nimi jako konsumentami czy osobami nieprowadzącymi... To znaczy abstrahując od prowadzenia przez nich działalności gospodarczej. Wobec tego wydaje się, że taka... Zastanawiam się. Wydaje mi się, że to, co jest istotne, to jest prostota przepisów. I taki sposób, w jaki obecnie jest sformułowana ustawa – bo rolnicy cały czas, jeśli są osobami prywatnymi, pozostają pod ochroną ustawy

antylichwiarskiej, ochroną przed klauzulami abuzywnymi – jest właściwy.

Ale myślę, że wyłączenie pewnej grupy przedsiębiorców... I tu znowu tak na pierwszy rzut oka... Bo być może jakby wczytać się w przepisy prawne, to można by zobaczyć jeszcze większe problemy, których w tym momencie nie dostrzegam. Wydaje mi się, że to, o czym tu mowa, to nie byłoby właściwe działanie. Zakładałbym, że to, co przyjęła wczoraj komisja, jest dobrym rozwiązaniem. Tak więc pewnie bym odpowiedział, że nie poparłbym tego, o czym tu mowa.

**WICEMARSZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI**

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pan senator Bierecki dopytuje.

**SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI**

Tak, jeszcze bym dopytał. Bo te przepisy, które są uchylane... To jest właściwie zapowiedź czegoś, co będzie w listopadzie 2025 r. Bo wtedy wejdzie w życie druga dyrektywa o kredycie konsumenckim. W świetle wyroku TSUE z czerwca ubiegłego roku, w którym trybunał uznał, że może dochodzić do sytuacji, kiedy kredytobiorca jest jednocześnie przedsiębiorcą i konsumentem, i w takiej sytuacji należy mu się ochrona konsumencka, chciałbym pana ministra zapytać, czy pan minister ma świadomość pewnego ryzyka, w którym znajdują się banki spółdzielcze i także firmy leasingowe, ryzyka odszkodowawczego. Bo ta historia, która teraz się dzieje, bardzo mi przypomina pewną historię z kredytami frankowymi. Tam też mieliśmy przedstawicieli banków, którzy bardzo lobbowali za tym, żeby nic nie zrobić w tej sprawie. A teraz... No, myślę, że gdyby przyjęli te wcześniejsze propozycje, byłoby w znacznie lepszej sytuacji. Byłoby w znacznie lepszej sytuacji.

Tak więc chciałbym panu zwrócić uwagę, że w listopadzie 2025 r. wejdzie w życie wspomniana dyrektywa. Ona już jest przyjęta, jest czas na implementację do listopada 2025 r. Tam się znajdują wspomniane obowiązki. I świat będzie wyglądał trochę inaczej. A ryzyko zauważenia tego problemu, który w tej chwili jest, przez kancelarie odszkodowawcze, w sytuacji, w której dopuszcza pan w tej chwili obecność w umowach

zawieranych z rolnikami klauzul abuzywnych, jest niebywałym ryzykiem dla sektora banków spółdzielczych i firm leasingowych, z którego pewnie sobie jeszcze nie zdają sprawy. Tak myślę, jak czytam te pisma, które wystosowali.

**WICEMARSZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI**

Panie Ministrze, bardzo proszę.

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
JURAND DROP**

Dziękuję bardzo.

Dziękuję bardzo za zwrócenie uwagi oraz za informację. Z pewnością będziemy implementować dyrektywę do krajowego porządku prawnego.

Nie dostrzegam żadnego podobieństwa do sprawy, którą pan wspominał, i, jak myślę, nie dotyczy to tego, o czym w tym momencie mówimy.

**WICEMARSZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI**

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania?

Bardzo proszę, pani senator Anna Górska.

**SENATOR
ANNA GÓRSKA**

Bardzo krótkie i proste pytanie do pana ministra. Bo trochę nie rozumiem też toku myślenia pana senatora Biereckiego. Ta ustawa, którą dzisiaj przyjmujemy, de facto również tym rolnikom, o których wspominał pan senator, czyli tym o małej produkcji, umożliwi występowanie w stosunku do sektora bankowego w roli przedsiębiorców i korzystanie z form kredytowania, leasingowania swojej działalności na korzystniejszych warunkach. Czy to jest prawda? Czy to się zgadza?

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE FINANSÓW
JURAND DROP**

Tak. Dokładnie o to chodzi, tak.

**WICEMARSZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI**

Dziękuję. Krótka odpowiedź.

Nie ma więcej pytań.

W takim razie otwieram dyskusję.

Czy pani senator zabiera głos?

Bardzo proszę, pani senator Anna Górska.

**SENATOR
ANNA GÓRSKA**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja się bardzo cieszę, że dzisiaj zajmujemy się tą ustawą. Nie wiem, czy wszyscy państwo są świadomi tego, że dzisiaj jest kolejny dzień protestu rolników w całej Polsce. Oni właśnie dzisiaj, kiedy my tu debatujemy, obradujemy, są pod naszymi biurami parlamentarnymi, senatorskimi, i dopominają się lepszych warunków pracy i lepszych warunków produkowania dla nas żywności.

Powiem szczerze, że jestem zdumiona tymi pytaniami i wątpliwościami, ponieważ my dzisiaj tak naprawdę naprawiamy sprawę i sprawiamy, że rolnicy będą mieli lepsze warunki pracy. Ostatnia odpowiedź – na pytanie, które zadałam – której udzielił w sposób tak bardzo konkretny pan minister, jest tego najlepszym dowodem. Wy dzisiaj rzekomo stoicie za rolnikami, popieracie protesty, które są skierowane centralnie w nowy rząd, ale ten rząd musi naprawiać wasze błędy. Jednak wy, co pokazuje choćby ta sprawa, którą dzisiaj naprawiamy, nie dbaliście o dobro rolników, bo doprowadziliście do takiej sytuacji, w której wszyscy rolnicy zostali wrzuceni do wora „konsumenci” i zmuszeni do tego, żeby... No, dzisiaj, kiedy maszyny stoją już w polach, nie stoją – jeżdżą, kiedy już zaczęły się prace polowe, rolnicy nie mogą wziąć kredytu ani leasingu czy pożyczki na dobrych i korzystnych warunkach. My dzisiaj tą ustawą naprawiamy de facto tę sytuację. Wasza obłuda i hipokryzja związana z tym, że rzekomo chcecie wziąć kogoś pod ochronę, jest porażająca. To ta ustawa naprawia sytuację rolników, którzy są na polach, którzy musieli dzisiaj zejść z tych pól, żeby kolejny raz protestować. Oni dzisiaj właśnie, m.in. ci mali rolnicy, o których pan senator z rzekomą troską się upomina, muszą sfinansować swoją tegoroczną pracę, z której zyski odbiorą dopiero po żniwach. Jeśli odbiorą, bo nie wiemy, jak będą wyglądały kwestie dotyczące cen zboża.

No więc absolutnie konieczna jest ta ustawa i apeluję do wszystkich państwa o przegłosowanie jej i umożliwienie rolnikom jak najszybszego finansowania tegorocznej produkcji, bo sytuacja jest naprawdę bardzo napięta. Dziękuję też inicjatorom tej ustawy, posłom, za to, że podjęli tę inicjatywę, bo naprawdę nie mamy już czasu. To jest jedna z tych inicjatyw, z tych spraw, które się dzisiaj dzieją. A wy nie mówicie o tym, udajecie, że byliście świetnymi opiekunami rolników, choć psuliście im możliwość prowadzenia działalności. Dziękuję. Naprawmy to w końcu i pozwólmymy tym ludziom pracować. Dzięki nim mamy co jeść. Dziękuję bardzo.

WICEMARZAŁEK
RAFAŁ GRUPIŃSKI

Dziękuję bardzo.

Głos w dyskusji zabierze pan senator Grzegorz Bierecki.

SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Rozmawiamy tu o regulacjach prawnych regulujących relacje pomiędzy kredytobiorcą i kredytodawcą albo pożyczkobiorcą i pożyczkodawcą, jeśli mówimy o sytuacji firm spoza sektora bankowego, i to głównie one są zainteresowane dokonaniem tej zmiany, którą posłowie, głównie Polskiego Stronnictwa Ludowego, wnieśli w Sejmie. No, to jest ustawa, która ma twarz Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Pani senator bardzo pięknie apelowała o to, żeby umożliwić finansowanie, żeby były pieniądze dla rolników. Tak, na pewno będzie dużo tych pieniędzy, jeśli te wszystkie firmy – mające zakaz prowadzenia działalności w sposób, który opisuje ustawa, zakaz prowadzenia takiej działalności w mieście w stosunku do konsumentów – przeniosą się na rynek rolników. Te 80% rolników, właścicieli małych gospodarstw, którzy osiągają niewielkie dochody... To oni są celem firm zainteresowanych kontynuacją swojej działalności, która została zakazana w stosunku do konsumentów w ośrodkach miejskich, gdzie dotychczas prowadziły działalność.

No i co my robimy tą ustawą, o której przyjęcie pani senator przed chwilą tak apelowała? Otóż, proszę państwa, uchylany jest przepis, który zakazuje stosowania klauzul abuzywnych w umowach

z kredytobiorcą. Czyli w tych umowach będą mogły być klauzule abuzywne. Usuwany jest także limit kosztów pozaodsetkowych. A więc te koszty mogą być większe, nie będzie tego limitu, który dotyczy umów i jest związany z ochroną konsumenta. Ponadto ustawa, jej część dotycząca kredytu lombardowego, daje przecież gwarancję, że w przypadku przejścia przedmiotu, który jest zastawiony, przedmiot ten jest sprzedawany w sposób transparentny poprzez aukcję. Nie ma więc sytuacji, w której ciągnik wart przykładowo 100 tysięcy zł czy 200 tysięcy zł będzie sprzedany przez pożyczkodawcę za kilkanaście tysięcy złotych. Ale ta ochrona, która istnieje w tej chwili w przepisach, tą ustawą nowelizującą jest uchylana. A więc ja mam wrażenie trochę takie, że ta pomoc dla rolników to jest niedźwiedzia przysługa.

Kiedy zapytałem pana ministra o to, czy zgodziłby się na poparcie poprawki, która utrzymałaby tę ochronę dla małych rolników, dla tych, którzy z całą pewnością nie zasługują na miano biznesmenów sektora rolnego – prawda? – to starałem się doprowadzić do sytuacji, w której nie zostanie wylane dziecko z kąpielą, krótko mówiąc, i gdy ochrona będzie dotyczyła tych naprawdę potrzebujących tej ochrony, a więc tej grupy rolników, którzy w kontakcie z podmiotem finansującym są w słabszej sytuacji, w słabszej pozycji. No ale pan minister ma inne, jak rozumiem, wytyczne. Wiemy, że przyjmiecie tę ustawę bez poprawek, aby ona szybko poszła i aby pozwoliła robić biznes. Rolnicy dostaną pieniądze, tak. Ale na jakich warunkach? Ile ich to będzie kosztowało? I co się potem stanie? Warto o tym myśleć, kiedy dokonuje się takich zmian, które zmniejszają czyjąś ochronę. Ta ustawa zmniejszy ochronę rolników w relacjach z dużymi instytucjami finansowymi, wprowadzi nierównowagę. Wy zgodzacie się na to, chcecie tego. Ja jestem tu tylko po to, żeby powiedzieć, że to się stanie w wyniku waszego głosowania.

Pozwoliłem sobie zwrócić uwagę pana ministra na dyrektywę o kredycie konsumenckim, tzw. CCD2, która wejdzie w listopadzie 2025 r. Tam są opisane bardzo duże obowiązki dotyczące informowania kredytobiorcy, ustalania jego zdolności kredytowej, ma być nawet ostrzeżenie przekazywane kredytobiorcom, że kredyt kosztuje – bo niektórzy myślą, że jest za darmo. A więc do tego stopnia te wymogi są doprowadzone. Ale... I ta dyrektywa będzie w Polsce obowiązywać, my za chwilę będziemy ją implementować – jeśli tego nie zrobimy, to i tak będzie obowiązywać – więc stanie

się polem do działania, będzie pewnym punktem odniesienia dotyczącym ochrony konsumenckiej.

A to, co było, ten wyrok, o którym wspomniałem, Panie Ministrze, bodajże z czerwca ubiegłego roku, który był wydany przy okazji kredytów frankowych... Powiedziano w nim, że istnieją umowy mieszane, gdy ktoś bierze kredyt trochę na działalność, a trochę na to, żeby mieć co do garnka włożyć, czyli żeby żyć. Ja myślę, że w przypadku 80% tych małych rolników my mamy do czynienia właśnie z czymś takim. I niezależnie od tego, co będzie wpisane w tych umowach zawieranych z bankami, z firmami leasingowymi czy z różnymi firmami pożyczkowymi, i tak badany będzie stan faktyczny, rzeczywisty. Te umowy, te kredyty oferowane niewielkim rolnikom są kredytami o charakterze mieszanym – mieszanym! – i nie można w nich umieszczać klauzul abuzywnych, nie można nie przestrzegać w nich ograniczeń kosztów kredytów.

Tak więc pojawi się ryzyko systemowe, Panie Ministrze. Pojawi się ryzyko systemowe w sektorze nas interesującym. Bo firmy pożyczkowe pożyczają własny kapitał albo kapitał, który pożyczły od kogoś innego. A nas interesuje sektor banków spółdzielczych. Tam się pojawi ryzyko systemowe, które trzeba wziąć pod uwagę. Może, Panie Ministrze, ten obecny pośpiech w przyjmowaniu tej ustawy nie jest dobry do tego, żeby coś porządnie wypracować. Ja wiem, że jest presja ze strony kredytodawców, pożyczkodawców, żeby jak najszybciej mogli oni wrócić do sprzedaży, którą mieli wcześniej, ale trzeba to dobrze uregulować. Bo myślę, że z całą pewnością nie znalazłbym w Senacie senatora, który twierdziłby, że rolnik 10-hektarowy jest przedsiębiorcą.

Tyle z mojej strony, Panie Ministrze. Oczywiście wkrótce będziemy pracować nad implementacją dyrektywy o kredycie konsumenckim. Może wtedy będzie okazja, żeby szybko i dobrze to uregulować, tak żeby to, co się dzisiaj dzieje – bo to niedźwiedzia przysługa i wylanie dziecka z kąpielą – zostało naprawione w następnym podejściu do tego problemu. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Magdalena Biejat)

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję.

Zapraszam do zabrania głosu pana senatora Czarnobaja.

**SENATOR
LESZEK CZARNOBAJ**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

Kilka słów gwoli wyjaśnienia, czego w ogóle dotyczy ten spór. Pani senator Anna Górską po części już to przybliżyła, więc ja tylko to rozszerzę.

Panie Senatorze – zwracam się do pana senatora Biereckiego – co do pośpiechu i niedźwiedziej przysługi, to ja bardzo dziękuję, że rolnikom zafundowaliście taki pośpiech i taką niedźwiedzią przysługę, której efekty mamy dzisiaj.

W czym jest problem, Szanowni Państwo?

Po pierwsze – bo o kwestii prawnej za chwilę powiem – rzecz w tym, że na rynku funkcjonuje kredyt konsumpcyjny, który podlega dużej ochronie. O ile pamiętam, Panie Ministrze, 250 tysięcy zł to limit kredytu konsumenckiego...

(Senator Grzegorz Bierecki: 255 tysięcy zł.)

No właśnie, 255 tysięcy zł. I chcę powiedzieć, że rolnicy, którzy potrzebują pieniędzy na, jak to pan senator powiedział, bieżące funkcjonowanie, biorą kredyt konsumpcyjny, który podlega wszystkim ochronom, łącznie z wynikającymi z wytycznych TSUE dotyczących ochrony kredytu konsumpcyjnego. Gdy zaś bierze się duży kredyt, ten, który zaciąga duży rolnik, a o ile wiem, wiosną dzieje się tak, że rolnik potrzebuje pomocy z banków, to nie może on podlegać zasadom dotyczącym kredytu konsumpcyjnego, o których mówił pan minister. Czyli proszę rozdzielić te 2 rzeczy. Rolnik, jego rodzina mają prawo i mogą dzisiaj brać kredyt konsumpcyjny, który podlega wszystkim zasadom ochrony kredytu konsumpcyjnego. To po pierwsze.

Po drugie, zobaczą państwo, że mamy system, który funkcjonuje. Banki spółdzielcze wypracowały przez wiele lat zasady dotyczące udzielania rolnikom kredytów na ich działalność związaną z produkcją rolniczą, i nie tylko, i to dobrze funkcjonuje. No, czy słyszeliście państwo o takich problemach jak w przypadku kredytów frankowych? Nie. A rolnicy mówią: „chcę tych samych zasad, które były: przychodzę do banku, rozmawiam i jak chcę rozmawiać o kredycie konsumpcyjnym, to rozmawiam o kredycie konsumpcyjnym, a jak chcę rozmawiać o kredycie inwestycyjnym, to rozmawiam o inwestycyjnym”. Bo wszystko jest wypracowane. No ale trafia pod obrady w Sejmie produkt w postaci ustawy poprzedniej władzy i w trakcie debaty część posłów Zjednoczonej Prawicy – określimy

ich tak ogólnie – wprowadza poprawki dla jednej grupy w Polsce, proszę państwa, wprowadza rozszerzenie w odniesieniu do kredytu, można powiedzieć, inwestycyjnego, który będzie podlegał wszystkim zasadom kredytu konsumpcyjnego. Zatem ktoś, kto bierze 100 tysięcy, jest bardzo chroniony, a teraz ktoś, kto bierze 2,5 miliona, będzie tak samo chroniony. Nigdzie na świecie tak nie jest.

Pan senator na posiedzeniu komisji pytał pana ministra o opinię. Ja dotarłem również do tej opinii i teraz przechodzę do aspektu prawnego. Ustawa, która była w Sejmie w ubiegłym roku, trafiła jako projekt rządowy, pracowano nad nią w komisjach, a tu nagle część posłów Zjednoczonej Prawicy wprowadza te poprawki. Co napisał o tym rzecznik finansowy? Rzecznik finansowy napisał, że jednym z najważniejszych elementów przy tworzeniu tego rodzaju dokumentów są konsultacje. A w przypadku poprawki, która rozszerzała obowiązywanie zasad kredytu konsumpcyjnego na wszystkie kredyty w rolnictwie, po pierwsze, wprowadziła to tylko w odniesieniu do jednej grupy, co oczywiście w opinii rzecznika i wszystkich konstytucjonalistów jest niezgodne z konstytucją, po drugie, skoro dotyczy to funkcjonowania od strony finansowej rolników, banków, to chyba wypadałoby poprosić ich o opinię. Tymczasem odbyło się to bez opinii, bez oceny skutków regulacji itd. Panie Senatorze, rzecznik finansowy również napisał, że ingerencja władzy publicznej w stosunki gospodarcze wydaje się zbyt daleko idąca i nie znajduje uzasadnienia itd. Zobaczcie państwo, wszyscy w Polsce, zarówno instytucje funkcjonujące w Polsce, jak i rolnicy, którzy z tym działają i zaciągają kredyty, banki, które udzielają kredytów, wszyscy mówią, że to jest źle zrobione, ale jest grupa ludzi, która mówi: my się wami zaopiekujemy. Tymczasem wy szykujecie im, jak tu słyszeliśmy, niedźwiedzią przysługę i będziecie jeszcze za to płacić i płakać. Panie Senatorze, stosunki gospodarcze, finansowe między rolnikami a bankami spółdzielczymi, bo to one głównie realizują te zadania, proszę zostawić, proszę dać im spokój. Nie próbujcie tego dalej regulować. Regulowaliście przez 8 lat i widzimy, co się dzisiaj dzieje. To jest efekt waszych regulacji, tak właśnie wygląda nadmierna regulacja. Dlatego też chciałbym prosić państwa, panie i panów senatorów z Prawa i Sprawiedliwości... Macie szansę naprawić to, co zepsuliście. Zapewne poprzednio wprowadzono was w błąd. W Senacie to

odrzucał, ale Sejm w ramach swojej mądrości przywrócił zapis, który musimy cofnąć.

A jeśli chodzi o przyszłość, Panie Senatorze – mówię tu do pana senatora Biereckiego – to oczywiście, jeżeli będą dyrektywy, to myślę, Panie Ministrze, to jest apel, że nie trzeba czekać 3 lata na wdrożenie, mówię o terminie wdrożenia w przyszłym roku, tak jak pan mówił, nie czekajmy, tylko, tak jak mówił pan senator Bierecki, trzeba zacząć pracować nad tym już teraz, żebyśmy nie rozmawiali o tym w pośpiechu, konsultowali to z wszystkimi, których to dotyczy, żeby nie było tak, jak w przypadku tej ustawy, która weszła w życie 7 stycznia, że podrzucono poprawki napisane na kolanie, wdrożono, a dzisiaj wszyscy się budzą i pytają, kto to zrobił. Dlatego też zwracam się do państwa, żebyście państwo zagłosowali za, jeśli nie za, to chociaż się wstrzymali, bo to będzie również taki krok w stronę tego, co związane jest z naprawieniem tej złej ustawy.

I na koniec taka uwaga, bo pojawiło się tu porównanie do kredytów frankowych. Panie Senatorze, ja tylko gwoli przypomnienia, bo statystyka, liczby itd. są czymś, na czym opieram się w wystąpieniach, ale i w życiu, powiem, że tymi, którzy najbardziej parli do tego, żeby udzielać kredytów frankowych, były – wiecie państwo, kto – 2 grupy, oczywiście banki, które ich udzielały, i Prawo i Sprawiedliwość, które protestowało przeciwko stanowisku KNF w sprawie kredytów frankowych. Jeśli chcecie, to ja państwu na następane spotkanie przyniosę stanowisko szefa klubu PiS w Sejmie, mówiące o tym, że władza robi zamach na wolność, że Polacy chcą kupować mieszkania, trzeba dawać im kredyty frankowe, bo to jest bardzo dobre rozwiązanie. To była grupa polityczna, która najbardziej zachęcała do tego Polaków. I jak się patrzy w statystyki... Pamięć mam ulotną, nie pamiętam, kto rządził w latach 2005–2007, ale wtedy właśnie... Kto tam rządził wtedy? Nikt nie pamięta, bo nikt nie chce się przyznać... To wtedy właśnie, to właśnie wtedy, w tych latach udzielono najwięcej kredytów frankowych...

(Senator Wiesław Dobkowski: Marcinkiewicz.)

Kto?

(Senator Wiesław Dobkowski: Marcinkiewicz.)

O! No tak.

W związku z tym jeszcze raz chciałbym zwrócić się do państwa: zagłosujmy za tą ustawą, która jest ustawą dobrą, która rozwiązuje ten problem. A to, co dotyczy przyszłości... Na pewno warto nad tym pracować. Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję.
Zgłosił się jeszcze raz pan senator Bierecki.
Zapraszam do zabrania głosu.

**SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI**

No, mogę tylko skonstatować, że zawsze, kiedy nie ma się argumentów ad rem, to się mówi ad personam.

(Senator Leszek Czarnobaj: Pan o sobie mówi?)

Tyle mogę skonstatować i powiedzieć, że moja uwaga dotycząca porównania tego, co teraz się dzieje, z sytuacją kredytów frankowych dotyczy sposobu zachowania sektora finansowego, który strzeże swoich przywilejów. W tej chwili mamy sytuację, w której przywracacie przywilej nieograniczonych kosztów pozaodsetkowych, przywracacie przywilej klauzul abuzywnych i przywracacie możliwość sprzedawania przedmiotów zastawu po cenach ustalonych przez pożyczkodawcę. Myślę, że jeśli merytorycznie będziemy rozmawiali i nie będzie tego pośpiechu wymuszanego interesami grup finansowych – bo przy tej ustawie widać jak na dłoni, kto za tym biega i kto jest głównym zainteresowanym w uzyskaniu tej zmiany – czyli jeśli będziemy pracowali merytorycznie, to może jest szansa, żeby znaleźć dobre rozwiązania. Tak aby, Panie Senatorze, rolnik, który bierze kilkadziesiąt tysięcy kredytu... Traktowanie go jak przedsiębiorcę jest naprawdę nieporozumieniem. On się z tą kwotą mieści w wartości kredytu konsumenckiego i tak powinien być traktowany. W tej chwili odbieracie to, uniemożliwicie to tą zmianą...

(Senator Anna Górka: Co on gada...)

...uniemożliwicie tą zmianą.

(Senator Leszek Czarnobaj: Może wziąć 250 tysięcy.)

(Senator Anna Górka: Ale jak będzie chciał, to weźmie kredyt jako przedsiębiorca.)

No właśnie, może sobie wziąć, no i...

(Rozmowy na sali)

Oczywiście ja wiem, że pani senator bardzo jest zainteresowana, żeby ci rolnicy właśnie mogli brać te kredyty i żeby można było te kredyty im wcisnąć. Co ja mogę zrobić z takim pani senator

stanowiskiem? No, mogę je tylko przyjąć do wiadomości. I to właśnie czynię.

(Rozmowy na sali)

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję, Panie Senatorze.
I zgłosił się jeszcze do zabrania głosu pan senator Maciej Górski.

**SENATOR
MACIEJ GÓRSKI**

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W Polsce jest ponad 1 milion 300 tysięcy rolników i to są różni rolnicy, od tych najmniejszych po tych, co mają po kilka czy kilkanaście tysięcy hektarów i odpowiednio wysokie dochody. Nie ma jednego statystycznego rolnika, więc potrzeby są bardzo, bardzo różne.

Ale chciałbym tutaj zwrócić się do pana ministra. Działalność rolnicza jest bardzo specyficzna i wszystkie ekipy rządzące w Polsce to dostrzegały. Stąd oddzielny system zabezpieczenia społecznego – mamy KRUS dla rolników; stąd uproszczony sposób rozliczania się z VAT dla tych rolników, którzy są płatnikami VAT, którzy chcą być płatnikami VAT; stąd też możliwość pozostawiania na ryczałcie. I przy tej ustawie może też trzeba byłoby ten dualizm rozszerzyć o tę właśnie tzw. trzecią drogę, żeby zrobić przepisy specjalnie dla rolników, które mają wyższą formę ochrony niż przepisy dla przedsiębiorców, ale są troszeczkę lepsze. Chodzi też o wyższe kwoty niż dla konsumentów. I żeby było tak konstruktywnie, ale nie za bardzo konstruktywnie... Faktycznie dzisiaj rolnicy protestują, od kilku miesięcy wychodzą na ulicę. U mnie w biurze senatorskim też dzisiaj byli. Z tego, co się orientuję, a sam jestem rolnikiem, to protestują głównie przeciwko lewicowej ideologii, która wkradła się do tego działu gospodarki. Dziękuję.

(Senator Krzysztof Kukucki: Pan chyba sobie żartuje.)

(Wesołość na sali)

(Senator Leszek Czarnobaj: Pani Marszałek, czy ja mogę tylko jedno słowo sprostowania?)

(Głos z sali: Nie.)

(Głos z sali: Chyba nie można.)
 (Senator Leszek Czarnobaj: Przepraszam.
 Rozmyśliłem się.)

WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT

Pan senator ma absolutne prawo do sprostowania.

(Senator Leszek Czarnobaj: Pani Marszałek, faktycznie się rozmyśliłem. Daję spokój.)

Okej. Dobrze.

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zakończyła się lista senatorów zgłoszonych do głosu w dyskusji.

Dla porządku informuję, że do protokołu swoje przemówienia w dyskusji złożyli senatorowie Janusz Pęcherz, Adam Szejnfeld i Aleksander Szwed.

Zamykam dyskusję.

Czy przedstawiciel wnioskodawców lub przedstawiciel rządu chcieliby jeszcze zabrać głos? Nie. Na pewno? Dobrze.

W takim razie informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Na tym zakończyliśmy pracę nad punktami, którymi mieliśmy się zająć na tym posiedzeniu.

Ogłaszam 10-minutową... może 14-minutową przerwę dla pełnego rachunku. O 13.30 zapraszam państwa z powrotem.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 16
 do godziny 13 minut 34)

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Wznawiam obrady.

Szanowni Państwo Senatorowie, kolejne, dziesiąte posiedzenie Senatu planowane jest na dni 18 i 19 kwietnia 2024 r. Informacja o porządku tego posiedzenia zostanie państwu dostarczona drogą elektroniczną.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawki – druk senacki nr 60 A.

W pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad przedstawioną poprawką, a następnie nad podjęciem uchwały o przyjęciu ustawy w całości ze zmianami wynikającymi z przyjęcia poprawki.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawioną poprawką.

Poprawka zmierza do precyzyjnego określenia obowiązków kierownika jednostki zależnej albo oddziału w zakresie publikacji i udostępniania sprawozdania o podatku dochodowym, porządkuje terminologię przepisów i zapewnia ich poprawność logiczną.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 82 senatorów, 82 było za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał. (**Głosowanie nr 3**)

Stwierdzam, że Senat przedstawioną poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie przyjęcia ustawy w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętej poprawki.

Kto z pan i panów senatorów jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 83 senatorów, 83 – za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał. (**Głosowanie nr 4**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrywania punktu czwartego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiły projekt uchwały, w którym wnoszą o wprowadzenie poprawki do ustawy – druk senacki nr 61 A.

W pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad przedstawioną poprawką, a następnie – nad podjęciem uchwały w sprawie przyjęcia ustawy w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętej poprawki.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawioną poprawką.

Poprawka ma na celu dodanie w ustawie przepisu przejściowego.

Kto z pań i panów senatorów jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 83 senatorów, 3 – za, 78 – przeciw, 2 senatorów się wstrzymało. (**Głosowanie nr 5**)

Poprawka została odrzucona.

Wobec odrzucenia zgłoszonej do ustawy poprawki senatorowie, zgodnie z art. 54 ust. 1a Regulaminu Senatu, mogą zgłosić wniosek o odrzucenie ustawy lub o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić taki wniosek?

Bardzo proszę, pan senator Marek Borowski.

SENATOR
MAREK BOROWSKI

Chciałbym zgłosić wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Bardzo proszę, pan senator Bierecki.

SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI

Chciałbym zgłosić wniosek o odrzucenie ustawy.

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Zostały zgłoszone wnioski o odrzucenie ustawy oraz o przyjęcie ustawy bez poprawek.

W pierwszej kolejności przystąpimy do głosowania nad wnioskiem o odrzucenie ustawy, a w przypadku odrzucenia tego wniosku – nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o odrzucenie ustawy.

Kto z pań i panów senatorów jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Bardzo proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 83 senatorów, 28 było za, 54 – przeciw, 1 senator się wstrzymał. (**Głosowanie nr 6**)

Wobec odrzucenia wniosku o odrzucenie ustawy przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z pań i panów senatorów jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Bardzo proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 83 senatorów, 54 było za, 27 – przeciw, 2 senatorów się wstrzymało. (**Głosowanie nr 7**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Porządek dziewiątego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż 5 minut. Nie mogą dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu.

Jako pierwszy głos zabiera pan senator Ryszard Brejza.

Bardzo proszę.

SENATOR
RYSZARD BREJZA

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Niniejsze oświadczenie kieruję do pana Donalda Tuska, prezesa Rady Ministrów, i do pana Mariana Banasia, prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

W czasie swoich rządów PiS rozdał wśród swoich kilkadziesiąt miliardów złotych, również na tzw. lokalne inwestycje samorządowe. Niedawno NIK potwierdziła zasadność protestów wielu samorządowców, szczególnie miejskich, prezydentów i burmistrzów, którzy mieli szczęście ponosić odpowiedzialność za rozwój swoich miast, ale na nieszczęście nie klamkowali odpowiednim osobom. Ukarani zostali mieszkańcy wielu miast, a zarazem istnieje wiele przesłanek, że złamane zostało również prawo.

Nie było do tej pory w historii Polski tak potężnego i bezceremonialnego skoku na kasę

publiczną, którego symbolami stały się kartonowe czeki wręczone przez polityków pisowskich w świetle kamer pisowskich pseudodziennikarzy oraz obowiązkowo umieszczane przy inwestycjach ponadmetrowe tablice informujące, komu to powinniśmy być wdzięczni za dane wydarzenie. Postępowano tak z poczucia pełnej bezkarności, bo o normach społecznych nie wypada już wspominać.

W pierwszej edycji Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych w ramach tzw. Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 miasto Inowrocław złożyło 37 wniosków o wsparcie, łącznie na kwotę 200 milionów zł. Były to wnioski od 400 tysięcy zł do 33 milionów zł. Inowrocławowi przyznano 0 zł. Nie było żadnych uwag od strony formalnej. Wnioski były prawidłowo złożone, z bogatym, rzeczowym uzasadnieniem, wpisującym się w kryteria konkursu. Nie otrzymaliśmy żadnego uzasadnienia, dlaczego odrzucono nawet nasz najmniejszy projekt, bo systemu punktowego nie wprowadzono.

Wystąpiłem wówczas do pana Mateusza Morawieckiego, prezesa Rady Ministrów, który ten system wprowadzał, akceptował i zatwierdzał swoim podpisem wyniki konkursu, z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, przekazanie mi kopii pełnej dokumentacji działań w tym zakresie. Po 2 miesiącach, w 2021 r., otrzymałem odpowiedź i okazało się, że uchwała Rady Ministrów z 23 lipca 2020 r. określiła co prawda 8 ogólnikowych kryteriów dla składanych wniosków, ale nie nakazała dokumentowania poszczególnych czynności związanych z ich rozpatrywaniem. Nie ma żadnego pisemnego śladu po uzasadnieniu analizy poszczególnych wniosków przez 8 członków komisji. Nie sporządzano protokołów. Nie przedstawiono mi żadnego protokołu. Jedyną udokumentowaną czynnością z działań członków komisji rozdającej miliardy złotych było, uwaga, elektroniczne oddanie przez nich głosów. Oczywiście, wszyscy członkowie komisji jakimś covidowym przypadkiem mieli taką samą opinię i rekomendowali panu premierowi niezależnie od siebie te same wnioski. Wszyscy byli za, podobno bez wcześniejszej dyskusji, bo COVID ją uniemożliwiał. To prawdziwy, jedyny znany mi przypadek cudu covidowego, jako że średnio na jeden rozpatrywany wniosek każdy członek komisji mógł poświęcić najwyżej kilkanaście sekund, i to jeśli założyć, że pracował po 12 godzin dziennie przez kilka tygodni.

W ten sposób swojakom pisowskim, bo tak to należy nazwać, rozdano 6 miliardów zł, które z godnymi odsetkami będziemy zmuszeni, my wszyscy, w tym ci nabrani i oszukani, spłacać aż do 2039 r.

W związku z tym zwracam się z pytaniem, czy jest możliwość choćby częściowego naprawienia negatywnych skutków politycznych decyzji rządów PiS i utworzenia jednokrotnego funduszu wyrównawczego ze środkami na inwestycje dla samorządów ewidentnie poszkodowanych przez PiS. Czy będą poddane kolejnym kontrolom NIK oraz innych uprawnionych organów pozostałe działania rządów PiS, szczególnie w obszarze finansów? Dziękuję.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Magdalena Biejat)

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Zapraszam do głosu pana senatora Mirosława Różańskiego.

**SENATOR
MIROSŁAW RÓŻAŃSKI**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Oświadczenie kieruję do ministra finansów, do ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz do ministra obrony narodowej.

Wnoszę o podjęcie działań w celu wycofania z obiegu prawnego mechanizmu nierównego traktowania żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, którzy w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 28 lutego 2023 r. przeszli na zaopatrzenie emerytalne.

Powyższy mechanizm został wprowadzony zgodnie z art. 41 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023. Przepis ten był kwestionowany jako niezgodny z konstytucją na wielu płaszczyznach zarówno przez Senat, jak i przez rzecznika praw obywatelskich. W opinii do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na 2023 przygotowanej przez Biuro Legislacyjne naszego Senatu, opinii z dnia 21 listopada 2022 r., wskazano wprost, że wprowadzenie tej ustawy przyniesie problemy.

Szanowni Państwo, w związku z wprowadzeniem omawianej przeze mnie ustawy, tj. ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023... Wprowadzony art. 41 spowodował, że do wyliczenia emerytury w przypadku żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, w tym funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, zastosowano kwotę bazową z roku poprzedniego, czyli 2022, co spowodowało obniżenie emerytury o 7,8%.

Uważam, że zastosowany wobec żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy przepis art. 41 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 przez rząd pana premiera Morawieckiego jest dla tej grupy, którą wymieniłem, krzywdzący i niesprawiedliwy. Dlatego wyrażam nadzieję, że zobowiązanie o naprawieniu przez obecny rząd wszystkich krzywd wyrządzonych przez poprzedni rząd zostanie zrealizowane.

Pani Marszałek, pełną treść oświadczenia złożyłem w sekretariacie Senatu. Dziękuję państwu za uwagę.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję, Panie Senatorze.

Następna do wygłoszenia oświadczenia zgłosiła się pani senator Anna Bogucka.

Zapraszam.

**SENATOR
ANNA BOGUCKA**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W imieniu senatorów klubu Prawa i Sprawiedliwości składam oświadczenie skierowane do marszałka Sejmu Szymona Hołowni oraz do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej z głębokim oburzeniem i dezaprobatą wyraża swoje stanowisko wobec rażącego podeptania praw obywatelskich pana ministra Zbigniewa Ziobry oraz 3 posłów partii Suwerenna Polska. Wydarzenia ostatnich dni w sposób jaskrawy zarysowały sytuację, w której podstawowe zasady demokratycznego państwa prawa zostały brutalnie zignorowane. Naruszenie praw obywatelskich, które powinny być gwarantowane i chronione przez państwo, jest nie do zaakceptowania i stanowi poważne zagrożenie dla fundamentów demokracji.

Po pierwsze, prokuratorzy, którzy zarządzają czynnościami przeszukania, nie są do nich uprawnieni, pochodzą bowiem od uzurpatora, który w drodze zamachu stanu zawładnął Prokuraturą Krajową. Czynności zaś podejmowane przez nielegalny podmiot są nieważne z mocy prawa.

Po drugie, zgodnie z opinią przygotowaną na zlecenie Biura Analiz Sejmowych przez prof. Marka Chmaja w dniu 23 lipca 2014 r. „przeszukanie pomieszczeń zajmowanych przez parlamentarzystę bez uprzedniej zgody właściwej Izby na uchylenie immunitetu jest niedopuszczalne i stanowi naruszenie art. 105 ust. 2 konstytucji. Dalej: „Przeszukanie lokali zajmowanych przez parlamentarzystę stanowi rażące naruszenie konstytucji, a tym samym art. 2 ustawy o prokuraturze”. „Działania prokuratury wypełniają znamiona przestępstwa nadużycia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego z art. 231 kodeksu karnego. Przekroczenie uprawnień przez prokuratora może również stanowić podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej”.

Po trzecie, zgodnie z art. 217 §1 kodeksu postępowania karnego zatrzymaniu podlegają jedynie rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie. Niemniej jednak odebrane zostały rzeczy zupełnie niezwiązane z przedmiotem postępowania takie jak analiza medialna Zjednoczonej Prawicy czy rozprawa habilitacyjna ministra Marcina Romanowskiego, jak również projekt rezolucji Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy potępiającej zamach na media.

Po czwarte, zgodnie z art. 224 kodeksu postępowania karnego osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, należy przed rozpoczęciem czynności poinformować o celu przeszukania i wezwać do wydania poszukiwanych przedmiotów. Podczas przeszukania ma prawo być obecna ta osoba oraz osoba przybrana przez prowadzącego czynność. Organy ścigania rażąco naruszyły ten przepis, gdyż minister Ziobro nie został powiadomiony o przeszukaniu, jego dom został zniszczony, nie mógł on wyznaczyć osoby przybranej ani zapoznać się z postanowieniem o przeszukaniu. Jedynym celem dwudziestoczęterogodzinnego przeszukania było wyrządzenie krzywdy, zastraszenie oraz upokorzenie wskutek działań sprzecznych z podstawowymi zasadami prawa i poszanowania godności ludzkiej.

Senat oczekuje, że wobec osób odpowiedzialnych za te nielegalne i nieetyczne działania,

w tym ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego oraz prezesa Rady Ministrów, zostaną wyciągnięte surowe konsekwencje. W szczególności oczekuje się, że prawo zostanie w pełni wykonane, aby zapewnić sprawiedliwość i przestrzeganie prawa. Osoby odpowiedzialne za nielegalne przeszukanie powinny być pociągnięte do odpowiedzialności zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Oczekujemy, że zostaną wyciągnięte konsekwencje prawne wobec osób odpowiedzialnych za pogwałcenie immunitetu poselskiego, zniszczenie domu, naruszenie prawa do obrony, prawa do prywatności i godności posłów, na czele z panem ministrem Zbigniewem Ziobrą i osobami zatrzymanymi.

Senat zdecydowanie postuluje, by jakiegokolwiek postępowanie w tej kwestii było prowadzone z najwyższą rzetelnością i obiektywizmem, a wszelkie przypadki nadużyć władzy były bezwzględnie karane. Niezwykle istotne jest, aby proces dochodzenia był prowadzony z pełnym zaangażowaniem w poszukiwanie prawdy, bez względu na ewentualne wpływy czy naciski.

Dodatkowo Senat zwraca się do wszystkich instytucji państwowych z apelem o zachowanie pełnego poszanowania zasad praworządności oraz szacunek dla autonomii i niezależności sądownictwa. W tym kontekście Senat wyraża swą solidarność z osobami poszkodowanymi, które mogą ucierpieć z powodu nadużyć lub naruszeń prawa. Jest to wyraz współczucia i wsparcia dla tych, którzy zostali dotknięci przez działania niezgodne z zasadami demokracji i praworządności.

Ponadto Senat zadeklarował gotowość do podejmowania wszelkich koniecznych działań mających na celu przywrócenie zaufania do instytucji demokratycznych i zapewnienie pełnej ochrony praw obywatelskich oraz godności każdego członka społeczeństwa. Jest to wyraz determinacji w dążeniu do sprawiedliwości i równości wszystkich obywateli.

Wzywamy marszałka Sejmu oraz prezesa Rady Ministrów, aby podjęli natychmiastowe działania w celu potępienia bezprawnych działań i naruszeń prawa wobec parlamentarzystów, jak również zapewnienia, że odpowiedzialne za te czyny osoby zostaną pociągnięte do odpowiedzialności zgodnie z obowiązującym prawem.

Oświadczenie podpisali wszyscy obecni na dzisiejszym posiedzeniu senatorowie Prawa i Sprawiedliwości. Przekazuję je. (Oklaski)

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję, Pani Senator.

A teraz zapraszam do zabrania głosu pana senatora Biereckiego.

**SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Oświadczenie senatorów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość w sprawie prezesa Narodowego Banku Polskiego, prof. Adama Glapińskiego, skierowane do prezydenta Rzeczypospolitej Andrzeja Dudy oraz marszałka Sejmu Szymona Hołowni.

Od ponad roku obserwujemy bezprecedensowe ataki na Narodowy Bank Polski i jego kierownictwo. Te bezpodstawne i bezprawne ataki mają osłabić autorytet banku i doprowadzić do kryzysu zaufania do jednej z najważniejszych instytucji państwa polskiego, a w konsekwencji do erozji zaufania do naszej narodowej waluty. W ten sposób realizowany jest plan rządzącej koalicji zmierzający do szybkiego, ścisłego związania polskiego złotego z euro, a w konsekwencji do przyspieszonego przyjęcia euro przez Polskę.

Nie ulega wątpliwości, że przedstawione przez grupę posłów „koalicji 13 grudnia” zarzuty, zawarte we wniosku o postawienie prezesa prof. Adama Glapińskiego przed Trybunałem Stanu, mają charakter pozorny i służą wyłącznie realizacji planu bezprawnego odsunięcia prezesa NBP od wykonywania ustawowych obowiązków obrony polskiego złotego.

Taka instrumentalizacja instytucji wniosku do Trybunału Stanu zasługuje na najwyższe potępienie i powinna spotkać się z właściwą reakcją Trybunału Stanu, zobowiązanego do stania na gruncie obowiązującego prawa.

Narodowy Bank Polski w ostatnich latach pandemii i wywołanego nią kryzysu gospodarczego, a potem wojny na Ukrainie i okresu globalnej podwyższonej inflacji znakomicie i odważnie wywiązywał się ze swojej konstytucyjnej roli. Dzięki tym działaniom utrzymane zostało niskie bezrobocie, inflacja wróciła do poziomu ustalonego celu, a tysiące firm uniknęły upadłości. Polski nie dotknęła kolejna fala zarobkowej emigracji, a nasz PKB szybko wrócił na ścieżkę wzrostu. Utrzymana została siła polskiej

gospodarki, tak potrzebna w okresie hybrydowego ataku na nasze granice, wojny w naszym bezpośrednim sąsiedztwie i konieczności podjęcia wysiłku znaczącej rozbudowy Wojska Polskiego. Uważamy, że kierownictwo Narodowego Banku Polskiego, a w szczególności pan prezes, prof. Adam Glapiński, dobrze zasłużyli się ojczyźnie i zasługują na wyrazy najwyższego uznania, jakie okazać może Rzeczpospolita.

Jako senatorowie Prawa i Sprawiedliwości wzywamy do zaprzestania bezpardonowych ataków na prezesa Narodowego Banku Polskiego Adama Glapińskiego oraz uznania jego zasług dla Rzeczypospolitej. Dziękuję. *(Oklaski)*

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję, Panie Senatorze.
I zapraszam pana senatora Siedlaczka.

**SENATOR
HENRYK PIOTR SIEDLACZEK**

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W tym oświadczeniu zwracam się do pani minister edukacji w sprawie dotyczącej emerytowanych pracowników oświaty będących członkami pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych, w skrócie zwanych PKZP.

Otóż do 2021 r. kasy działały w oparciu o ustawę o związkach zawodowych i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1992 r. w sprawie pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych. Zapisy rozporządzenia nie narzucały sposobu poręczania pożyczek ani nie wykluczały z grona poręczycieli emerytów, którzy, co zrozumiałe, mają stały gwarantowany miesięczny przychód. Z chwilą wejścia w życie ustawy o kasach zapomogowo-pożyczkowych z dnia 11 sierpnia 2021 r. emeryci utracili możliwość poręczania pożyczek w ramach swoich kas. Zważywszy na niezbity fakt, iż do 2021 r. prawo nie wykluczało emerytowanych pracowników oświaty z grona poręczycieli PKZP, uważam, że uniemożliwienie im tego rodzaju czynności jest co najmniej niezasadne i nieracjonalne. Oświadczam, że sprawę przywrócenia możliwości poręczania pożyczek przez emerytów w ramach ich przynależności do pracowniczej kasy zapomogowo-pożyczkowej należy potraktować jako priorytetową. Dlatego

należy jak najszybciej przystąpić do zmiany ustawy o kasach zapomogowo-pożyczkowych z 11 sierpnia 2021 r. w celu przywrócenia porządku prawnego sprzed 2021 r. Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję.
Zapraszam senatora Szweda.

**SENATOR
ALEKSANDER SZWED**

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Swoje oświadczenie chciałbym skierować do ministra rolnictwa i rozwoju wsi, pana Czesława Siekierskiego.

Szanowny Panie Ministrze!

Od ponad 2 miesiące trwa ogólnopolski protest rolników. Na niespotykaną dotąd skalę rolnicy zjednoczyli się i wspólnie starają się walczyć o przyszłość polskiego rolnictwa oraz o bezpieczeństwo całego polskiego społeczeństwa. Dzisiaj, czyli 4 kwietnia br., rolnicy w ramach protestu odwiedzają wszystkie biura posłów, senatorów i posłów do Parlamentu Europejskiego. Ze względu na odbywające się dzisiaj dziewiąte posiedzenie Senatu to wczoraj udało mi się spotkać z rolnikami z mojego regionu. Chciałbym w tym miejscu przekazać ważne postulaty, z którymi do mnie wystąpili, z prośbą o ustosunkowanie się do nich strony rządowej.

Przede wszystkim rolnicy postulują rozwiązanie problemów nadmiernego importu towarów rolno-spożywczych z Ukrainy i innych krajów pozaunijnych. W opinii rolników niezbędna jest praca na rzecz wprowadzenia cel i kontyngentów taryfowych na płody rolne i produkty z Ukrainy. Wprowadzone cła i kontyngenty muszą zostać określone na poziomie, który będzie miał realne przełożenie na ochronę rynku wspólnotowego, a nie być wyłącznie PR-owym zagranem ze strony unijnych urzędników. Racjonalnym poziomem kontyngentów powinna być wartość obliczana na poziomie średniej z co najmniej 5 ostatnich lat.

Rolnicy postulują realizację szczegółowych kontroli fitosanitarnych i weterynaryjnych na granicach. Postulują również brak zgody na ratyfikowanie przez Polskę umów o wolnym handlu

pomiędzy Unią Europejską a państwami trzecimi, których realizacja mogłaby godzić w interesy polskich producentów rolnych oraz krajowych przetwórców rolno-spożywczych. Postulują wprowadzenie embarga na produkty z Rosji i Białorusi. Postulują również wprowadzenie systemu kaucyjnego w transzycie oraz potwierdzającego udowodnione przez importera wyeksportowanie towarów poza Unię Europejską.

Kolejne postulaty rolników dotyczą Nowego Zielonego Ładu, a dokładnie wycofania się z przepisów związanych z tzw. Nowym Zielonym Ładem. W opinii rolników Nowy Zielony Ład nie jest niczym innym jak pakietem inicjatyw politycznych, których celem jest skierowanie Unii Europejskiej na drogę transformacji ekologicznej w sposób oderwany od rzeczywistości oraz praktyki produkcyjnej. W ramach pięknie brzmiących, wzniosłych inicjatyw Unia Europejska serwuje nam pakiety rozwiązań, które nieuchronnie zwiększają koszty produkcji, koszty energii i prowadzą do zmniejszenia konkurencyjności całej europejskiej gospodarki. Rolnicy domagają się odejścia od szkodliwych, zwiększających koszty produkcji przepisów Nowego Zielonego Ładu. Domagają się stanowczego sprzeciwu polskiego rządu wobec procedowania unijnych przepisów dotyczących tzw. odtwarzania przyrody.

Następne postulaty dotyczą sprzeciwu wobec ograniczenia chowu i hodowli zwierząt. Rolnicy postulują, że kluczem do odzyskania i utrzymania opłacalności produkcji roślinnej jest odbudowa i rozwój hodowli w Polsce. Domagają się odejścia od pomysłów ograniczania lub zakazywania jakiegokolwiek działu produkcji niezależnie od sektora. Każdą próbę wprowadzenia ograniczeń traktują jako atak na całe rolnictwo oraz próbę uderzenia w jego konkurencyjność. Domagają się podjęcia działań, których celem będzie odbudowa oraz wsparcie chowu i hodowli zwierząt w Polsce. Przez takie działania rozumieją m.in.: zwiększenie pułapu DJP na gospodarstwo, do jakiego rolnikom przysługuje wsparcie do produkcji zwierzęcej; uruchomienie pomocy dla hodowców i producentów zwierząt w ramach tzw. pomocy wojennej; uruchomienie pomocy suszowej za ubiegły rok. Zaproponowany przez ministerstwo mechanizm nie jest satysfakcjonujący dla rolników i dopuszcza nierówne ich traktowanie. Zgłaszane błędy w funkcjonowaniu aplikacji suszowej, błędy w odliczaniu realnego poziomu szkód powodują, że potrzebne jest rozporządzenie niwelujące zaistniałe błędy.

Postulują odejście od pomysłu oparcia systemu decyzji kredytowych i inwestycyjnych na wylicznym dla produktów wytwarzanych w gospodarstwach śladzie węglowym. Postulują zwiększenie poziomu wsparcia działań inwestycyjnych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta oraz postulują ułatwienia w realizacji inwestycji w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta.

Szanowny Panie Ministrze, proszę o informację, czy rząd Koalicji Obywatelskiej, Trzeciej Drogi i Lewicy zamierza zrealizować te słuszne postulaty rolników. Jakie działania rząd już podjął, a jakie zamierza podjąć w celu ich realizacji? Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Zapraszam teraz pana senatora Zawilę.

**SENATOR
MARCIN ZAWIŁA**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja, w związku ze zbliżającym się majem, który tradycyjnie jest miesiącem, kiedy młodzi ludzie piszą matury, miałem okazję z kilkoma z nich się spotkać. Podnoszą oni następującą kwestię. Otóż każdy maturzysta po napisaniu matury i otrzymaniu oceny ma prawo wglądu do swojej ocenionej pracy. Problem polega na technice realizacji tego prawa. Mianowicie maturzysta musi zgłosić się poprzez specjalną aplikację do okręgowej komisji egzaminacyjnej. Tam uzyskuje to prawo. A potem musi się osobiście stawić w siedzibie okręgowej komisji egzaminacyjnej, aby móc przejrzeć swoją pracę i sposób jej ocenienia.

Otóż musimy mieć świadomość, że matury piszą nie tylko mieszkańcy dużych miast i województw, ale, tak jak w wypadku mojej Jeleniej Góry, z której dojazd do Wrocławia to prawie 2 godziny jazdy... To koszty i czas. Siłą rzeczy uczniowie podnoszą nierówność prawa w przypadku tych działań, a jednocześnie podsuwają bardzo proste rozwiązanie. Otóż, jako uczeni informatyki od podstawówki, postulują takie proste rozwiązanie, żeby skontrolowana praca maturalna mogła być zeskanowana i tak mogła trafić do nich bądź do szkoły, jeżeli czemukolwiek by to zagrażało, i wtedy spokojnie można byłoby się jej przyjrzeć. Niestety, dość

często podobne kontrole prac maturalnych powodują, że punktacja w ocenach ulega zmianie na rzecz czy na korzyść maturzysty. Dlatego liczę na to, że to proste rozwiązanie polegające na skanowaniu prac będzie możliwe w przypadku uczniów i przyszłych maturzystów. Dziękuję.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.
Jako ostatni do głosu zapisał się pan senator Masłowski.
Zapraszam.

**SENATOR
PIOTR MASŁOWSKI**

Dziękuję.
Swoje oświadczenie kieruję aż do 3 ministerstw, bo sprawa, na którą chciałbym zwrócić uwagę, jest wielowątkowa. Kieruję je do Ministerstwa Aktywów Państwowych, do Ministerstwa Przemysłu oraz do Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Zacznę może od trochę innego tematu. Przy okazji rozmów o transformacji energetycznej, zmianie na gospodarkę zieloną, bardzo często słyszymy takie uwagi: a co ze składowaniem baterii, paneli fotowoltaicznych, co z wiatrakami itd. A ja chciałbym wskazać na problem, który mamy tu i teraz, czyli na składowanie kamienia z urobku węglowego, tj. na temat hałd. W Rybniku jedna z dzielnic, czyli Chwałowice, które do lat siedemdziesiątych były odrębną gminą, obecnie w ponad 50% jest zajęta... Jej powierzchnia jest zajęta w związku z eksploatacją górnictwem i składowaniem węgla. Proszę mi wierzyć, mieszkańcom innych, niegórnictw terenów trudno sobie wyobrazić, że taki kosmiczny, księżycowy teren gdzieś może istnieć. A to cały czas się powiększa.

Oświadczenie, które chcę złożyć, dotyczy miasta Czerwionki-Leszczyn i terenów po byłej kopalni „Dębieńsko”. Ta kopalnia została zlikwidowana w 2000 r., czyli prawie 25 lat temu. Proszę sobie wyobrazić, że hałdy górnicze cały czas tam rosną,

i to do tego stopnia, że według ludzi mieszkających w okolicy od czasów zlikwidowania kopalni te hałdy urosły trzykrotnie, są trzykrotnie większe. Wszystko zaczęło się od tego, że powołano spółkę Zower, która miała dokonać rekultywacji tego terenu, czyli de facto jego renaturalizacji i przywrócenia do stanu poprzedniego, bo tak mówi ustawa o rekultywacji. Jednak od roku 2019 jest tam zwożony kamień, prawdopodobnie z innych kopalni, przeciwko czemu mieszkańcy coraz bardziej protestują.

Jeżeli zerkniemy w przepisy prawne dotyczące rekultywacji, to zobaczymy, że jest tam mowa o tym, że rekultywację gruntów prowadzi się w miarę, jak grunty te stają się zbędne całkowicie, częściowo lub na określony czas do prowadzenia działalności przemysłowej, oraz kończy się w terminie do 5 lat od zaprzestania tej działalności. Dlatego zwracam się do wszystkich tych podmiotów o to, żeby tę sprawę zweryfikować, sprawdzić, czy są tu zgody środowiskowe, budowlane i czy przepisy własnościowe są w pełni przestrzegane, czy wszystko dzieje się zgodnie z literą prawa. W grudniu ubiegłego roku 230 mieszkańców, osób mieszkających w pobliżu złożyło protest do gminy, ale ze względu na zawłość tej sprawy i na to, że to dotyczy w dużej mierze spółek Skarbu Państwa, nie udało im się uzyskać satysfakcjonujących odpowiedzi. Co warto dodać, sama spółka Zower jest spółką należącą w 100% do PGE Ekoserwis, a jej jedynym zadaniem statutowym wpisanym w KRS jest wydobywanie węgla kamiennego. Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.
Informuję, że protokół dziewiątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji zostanie udostępniony senatorom w terminie 30 dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.
Zamykam dziewiąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji.
(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 10)

Wyniki głosowań

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7
1 R. Ambrozik	.	.	+	+	-	+	-
2 W. Bernacki	+	+	+	+	-	+	-
3 H. Bieda	+	+	+	+	-	-	+
4 M. Biejat	+	.	+	+	-	-	+
5 K. Bierkowski	+	+	+	+	?	+	-
6 G. Bierecki	+	+	+	+	-	+	-
7 P. Błaszczak	+	+	+	+	?	?	?
8 R. Bober	+	+	+	+	-	-	+
9 A. Bodnar	+	+	+	+	-	-	+
10 A. Bogucka	+	+	+	+	-	+	-
11 M. Borowski	+	+	+	+	-	-	+
12 B. Borusewicz	+	+	.	.	.	.	.
13 R. Brejza	+	+	+	+	-	-	+
14 G.M. Brzezina	+	+	+	+	+	-	+
15 J. Chróścikowski	+	+	+	+	-	+	-
16 L. Czarnobaj	+	+	+	+	-	-	+
17 G. Czelej	+	+	+	+	-	+	-
18 W. Dobkowski	+	+	+	+	-	+	-
19 A. Dunin	+	+	+	+	-	-	+
20 W. Durlak	+	+	+	+	-	+	-
21 W. Dzikowski	+	+	+	+	-	-	+
22 A. Dziuba	+	+	+	+	-	-	+
23 G. Fedorowicz	+	+	+	+	-	-	+
24 J. Fedorowicz	+	+	+	+	-	-	+
25 Z. Frankiewicz	+	.	+	+	-	-	+
26 L. Galemba	+	+	+	+	-	+	-
27 S. Gawłowski	+	.	+	+	-	-	+
28 B. Godyla	+	+	+	+	-	-	+
29 S. Gogacz	+	+	+	+	-	+	-
30 M. Golba	.	.	.	.	.	.	.
31 A. Gorgoń-Komor	+	.	+	+	-	-	+
32 A. Górski	+	+	+	+	-	-	+
33 M. Górski	+	+	+	+	-	+	-
34 T. Grodzki	+	+	+	+	-	-	+
35 J. Gromek	+	.	+	+	-	-	+
36 R. Grupiński	+	+	+	+	-	-	+
37 J. Hamerski	+	+	+	+	-	+	-
38 J. Hibner	+	+	+	+	-	-	+
39 T. Jarmuziewicz	+	.	+	+	-	-	+
40 J. Jodłowski	.	.	.	.	.	.	.
41 A. Kalata	+	+	+	+	-	+	-
42 E.M. Kaliszuk	+	+	+	+	-	-	+
43 M. Kamiński	.	.	.	.	.	.	.
44 S. Karczewski	.	.	+	+	-	+	-
45 M. Karpiński	+	+	+	+	-	-	+
46 M. Kidawa-Błońska	+	.	+	+	-	-	+
47 K. Kleina	+	.	.	.	.	.	.
48 B. Klich	+	+	.	+	-	-	+
49 A. Kobiak	+	+	+	+	-	-	+
50 M. Kochan	+	.	+	+	-	-	+
51 A. Kołacz-Leszczyńska	.	.	.	.	.	.	.
52 W. Komarnicki	+	+	+	+	-	-	+
53 M. Komorowski	+	+	+	+	-	+	-

. nie głosował; + za; - przeciw; ? wstrzymał się

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7
54 W. Konieczny	+	+	.	.	.	.	.
55 M. Kopiec	+	+	+	+	-	-	+
56 W. Kraska	+	+	+	+	-	+	-
57 K. Kukucki	.	.	+	+	-	-	+
58 K. Kwiatkowski	+	+	+	+	-	-	+
59 T. Lenz	+	+	+	+	-	-	+
60 J.F. Libicki	.	.	.	.	.	.	.
61 R. Majer	+	+	+	+	-	+	-
62 B. Małecka-Libera	+	+	+	+	-	-	+
63 R. Mamątow	+	+	+	+	-	+	-
64 P. Masłowski	+	+	+	+	+	+	?
65 E. Matecka	+	+	+	+	-	-	+
66 G. Morawska-Stanecka	+	+	+	+	-	-	+
67 A. Pająk	+	+	+	+	-	+	-
68 W. Pawlak	.	.	.	.	.	.	.
69 J. Pęcherz	+	+	+	+	-	-	+
70 M. Pęk	+	+	.	.	.	.	.
71 J. Piotrowska	+	+	+	+	-	-	+
72 Z. Pupa	+	.	.	.	.	.	.
73 M. Różański	.	.	+	+	-	-	+
74 J. Rusiecki	+	+	+	+	-	+	-
75 S. Rybicki	+	+	+	+	-	-	+
76 J. Sagatowska	+	+	.	.	.	.	.
77 G. Schetyna	+	+	+	+	-	-	+
78 J. Sekuła	+	+	+	+	-	-	+
79 M. Sekuła-Szmajdzińska	+	+	+	+	-	-	+
80 M. Seweryński	+	+	+	+	-	+	-
81 H.P. Siedlaczek	+	+	+	+	-	-	+
82 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	-	+	-
83 K. Słoń	+	+	+	+	-	+	-
84 A. Szejnfeld	.	+	+	+	-	-	+
85 A. Szwed	+	+	+	+	+	+	-
86 R. Świlski	+	+	+	+	-	-	+
87 J. Trela	+	.	.	.	.	.	.
88 W. Tyszkiewicz	+	+	.	.	.	.	.
89 K.M. Ujazdowski	+	+	+	+	-	-	+
90 J. Wciśła	.	.	.	.	.	.	.
91 K. Wiatr	+	+	+	+	-	+	-
92 W. Witkowski	+	+	+	+	-	-	+
93 J. Włosowicz	+	+	+	+	-	+	-
94 P. Woźniak	+	+	+	+	-	-	+
95 A. Zajęc	.	.	.	.	.	.	.
96 J. Zajęc	+	+	+	+	-	-	+
97 M. Zawiła	+	+	+	+	-	-	+
98 B. Zdrojewska	.	.	.	.	.	.	.
99 W. Ziemiak	+	+	+	+	-	-	+
100 M. Żywno	+	+	+	+	-	-	+
Głosujących	86	76	82	83	83	83	83
Za	86	76	82	83	3	28	54
Przeciw	0	0	0	0	78	54	27
Wstrzymało się	0	0	0	0	2	1	2

**Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 9. posiedzenia Senatu**

Przemówienie senatora Władysława Komarnickiego w dyskusji nad punktem 2. porządku obrad

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

O I Rzeczypospolitej można śmiało powiedzieć, że odchodziła w niesławie. Była krajem skłóconym, tak słabym, pozbawionym jakiegokolwiek porządku wewnętrznego i jakiegokolwiek siły oddziaływania na zewnątrz, że była bardziej karykaturą państwa niż państwem. Była Rzeczypospolita, tuż przed swoim upadkiem, bardziej przestrzenią niż państwem.

Jak pewnie wszyscy wiemy, definicja państwa oprócz tego, że mówi o ludności i terytorium, mówi też o władzach państwowych zdolnych tą ludnością i terytorium efektywnie zarządzać. Tymczasem ościenne mocarstwa zalewały nasz kraj podrobioną monetą, pobierały bezkarnie rekrutów do swoich armii, ustawiały nielegalne komory celne, wykrawały sobie fragmenty naszego terytorium i to niezależnie od narzucanych nam traktatów rozbiorowych, traktatów, które – dodajmy – zatwierdzał sejm Rzeczypospolitej.

I odeszłaby ta I Rzeczypospolita w całkowitej niesławie, gdyby nie 2 wielkie wydarzenia. Pierwszym z nich było uchwalenie Konstytucji 3 maja, a drugim – właśnie insurekcja kościuszkowska. Nawet w tym okresie, gdy państwowość polsko-litewska znalazła się na dnie, potrafił ten kraj wydać z siebie elity, które umiały stanąć na wysokości zadania. Tak było zarówno w dziedzinie prawodawstwa i organizacji państwa, jak i w walce. Wspominając insurekcję kościuszkowską, warto też pamiętać, że nie był to tylko program walki zbrojnej, ale także głębokiej reformy społecznej upadającego państwa.

Na koniec chciałbym jeszcze zwrócić uwagę państwa senatorów, jak nietuzinkowym człowiekiem był Tadeusz Kościuszko, bohater nie tylko narodu polskiego, ale także amerykańskiego. W swoim testamencie nakazał zarówno wyzwolenie niewolników w swoich dobrach amerykańskich, jak i zniesienie pańszczyzny w majątku przekazywanym rodzinie w Polsce. Wyprzedzał swoje czasy o pół wieku, ponieważ tyle jeszcze czasu musiało minąć do zniesienia niewolnictwa oraz do zmiany prawa dotyczącego chłopów.

Przemówienie senatora Adama Szejfelda w dyskusji nad punktem 2. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W dniu 24 marca 1794 r. w Krakowie Tadeusz Kościuszko złożył przysięgę: „powierzonej władzy na niczyj prywatny ucisk nie użyję, lecz jedynie jej dla obrony całości granic, odzyskania samowładności Narodu i ugruntowania powszechnej wolności używać będę”. To od tego symbolicznego aktu oraz przysięgi powtarzanej następnie przez zebranych tłumnie na krakowskim rynku obywatele rozpoczęła się insurekcja kościuszkowska.

Insurekcja była patriotycznym zrywem w obronie niepodległości Rzeczypospolitej, w myśl hasła „Wolność, Całość, Niepodległość”, zbrojną reakcją na rządy konfederacji targowickiej. Wcześniej targowiczanie, działający pod protektoratem carycy Katarzyny II, obalili z udziałem rosyjskiej armii ustalenia Sejmu Wielkiego, w tym postanowienia Konstytucji 3 maja, i na marionetkowej sesji ostatniego sejmiku w Grodnie zaakceptowali drugi rozbiór Polski.

Pierwszym zbrojnym starciem powstania była bitwa pod Raclawicami, która wzmocniła wiarę w jego sens. Następnie opanowano Warszawę, Wilno i Grodno. Tadeusz Kościuszko wydał Uniwersał połaniecki, który zabezpieczał sytuację prawną chłopów, przewidując zniesienie poddaństwa osobistego, zapewniając ich nieusuwalność z gruntów, ograniczając pańszczyznę na czas insurekcji oraz zawieszając wykonanie pańszczyzny wobec chłopów powołanych do wojska, a tym samym zwiększając ich udział w powstaniu.

Dzisiaj wiemy, że Tadeusz Kościuszko wskazał – nie tylko wtedy, ale i na wieki – naszą drogę ku wolności ojczyzny. Dlatego popieram uchwałę Senatu Rzeczypospolitej Polskiej upamiętniającą insurekcję kościuszkowską.

Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 2. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

24 marca, 230 lat temu rozpoczął się zbrojny zryw przeciwko Rosjanom, nazwany później Insurekcją Kościuszkowską. Bo to właśnie 24 marca 1794 r. na Rynku Głównym w Krakowie naczelnik Tadeusz Kościuszko złożył uroczystą przysięgę, ogłaszając tym samym akt powstania narodowego, znanego w historii jako Insurekcja Kościuszkowska. Była to ostatnia próba ratowania Rzeczypospolitej.

Cieszę się, że dzisiaj poprzez uchwałę przypominamy w Wysokiej Izbie o tym ważnym wydarzeniu. Jak zapisano uchwale, „Insurekcja była patriotycznym zrywem w obronie niepodległości Rzeczypospolitej, w myśl hasła «Wolność, Całość, Niepodległość», zbrojną reakcją na rządy konfederacji targowickiej. Wcześniej targowiczanie, działający pod protektoratem carycy Katarzyny II, obalili z udziałem rosyjskiej armii ustalenia Sejmu Wielkiego, w tym postanowienia Konstytucji 3 maja, i na marionetkowej sesji ostatniego sejmiku w Grodnie zaakceptowali drugi rozbiór Polski.

Pierwszym zbrojnym starciem powstania była bitwa pod Raclawicami, która wzmocniła wiarę w jego sens. Następnie opanowano Warszawę, Wilno i Grodno. Tadeusz Kościuszko wydał Uniwersał połaniecki, który zabezpieczał sytuację prawną chłopów, przewidując zniesienie poddaństwa osobistego, zapewniając ich nieusuwalność z gruntów, ograniczając pańszczyznę na czas insurekcji oraz zawieszając wykonanie pańszczyzny wobec chłopów powołanych do wojska, a tym samym zwiększając ich udział w powstaniu.

Przewaga liczebna wroga, jego lepsze uzbrojenie, a także udział po jego stronie pruskich wojsk spowodowały upadek insurekcji. 16 listopada 1794 r., po październikowej klęsce pod Maciejowicami i pojmaniu Tadeusza Kościuszki, nastąpiła kapitulacja powstańczych oddziałów. Tysiące powstańców zesłano na Syberię, a ich majątki skonfiskowano. W 1795 r. dokonano trzeciego rozbioru Polski.

Dzisiaj wiemy, że chociaż Insurekcja Kościuszkowska upadła, to Tadeusz Kościuszko wskazał drogę ku wolności Ojczyzny, prowadzącą przede wszystkim poprzez zbiorowy wysiłek całego narodu. Polacy, dzięki walce w kolejnych powstaniach, doczekali się wolnego, niepodległego i suwerennego państwa”.

I to właśnie dzisiaj, po 230 latach, „Senat Rzeczypospolitej Polskiej upamiętnia Insurekcję Kościuszkowską i oddaje cześć wszystkim jej uczestnikom, walczącym o wolną i sprawiedliwą Polskę”. Będę głosował za niniejszą uchwałą. Dziękuję bardzo.

Przemówienie senatora Janusza Pęcherza w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Omawiana dziś ustawa z dnia 20 marca 2024 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw implementuje do krajowego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2101 z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniającą dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały. Nowela w szczególności dodaje do ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości rozdział 6b „Sprawozdanie o podatku dochodowym” oraz w konsekwencji wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Celem nowelizacji jest nałożenie na dużych przedsiębiorców obowiązku sporządzenia, publikacji i udostępnienia sprawozdania o podatku dochodowym. Zmiana ta ma przeciwdziałać skutkom realizacji przez dużych przedsiębiorców wielonarodowych strategii agresywnego planowania podatkowego, takim jak unikanie opodatkowania przez przedsiębiorców wielonarodowych lub płacenie przez nich nieproporcjonalnie niskich podatków. Udostępnianie informacji o zapłaconym podatku w kraju, w którym faktycznie został wygenerowany zysk, ma działać na rzecz przejrzystości podatkowej. Przygotowane sprawozdanie będzie zawierać informacje dotyczące całej działalności jednostki, w tym wszystkich jednostek zależnych, za dany rok obrotowy. Dane zawarte w sprawozdaniu mają na celu ukazanie rzeczywistego przychodu jednostki i będą składane do odpowiedniego rejestru sądowego.

Zdaniem Biura Legislacyjnego Senatu ustawa nie budzi zasadniczych wątpliwości legislacyjnych, niemniej przytoczone w opinii biura kwestie warto rozważyć i dlatego będę głosował za przyjęciem ustawy wraz z zaproponowanymi poprawkami. Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Henryka Piotra Siedlaczka w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Szanowna Pani Marszałek!

Celem nowelizacji ustawy o rachunkowości jest nałożenie na dużych przedsiębiorców, którzy spełnią warunki określone w ustawie, obowiązku sporządzania, publikacji i udostępnienia sprawozdania o podatku dochodowym. Zmiana ta ma przeciwdziałać skutkom realizacji przez dużych przedsiębiorców wielonarodowych strategii agresywnego planowania podatkowego. Udostępnianie informacji o zapłaconym podatku w kraju, w którym faktycznie został wygenerowany zysk, ma działać na rzecz przejrzystości podatkowej. Czy o treści sprawozdania zostaną także powiadomione stosowne urzędy kontroli skarbowej pozostałych krajów, na terenie których przedsiębiorca działa? Jeśli tak, to proszę o informację, czy zostały prawnie określone zasady, na jakich będzie się to odbywać.

Obowiązek sporządzenia, opublikowania i udostępnienia sprawozdania o podatku dochodowym za rok obrotowy będzie dotyczył wyłącznie jednostek dominujących najwyższego szczebla i jednostek samodzielnych będących spółką kapitałową, spółką komandytowo-akcyjną albo spółką jawną bądź komandytową, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej. Z czego wynika pojęcie „jednostki najwyższego szczebla” i jakie są jego wyznaczniki?

Przemówienie senatora Adama Szejfelda w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Ustawa z dnia 20 marca 2024 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw implementuje do krajowego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniającą dyrektywę w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały. Wprowadza także zmiany w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz ustawie o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Celem nowelizacji jest nałożenie na dużych przedsiębiorców, którzy spełniają warunki określone w przepisach dodawanych do ustawy o rachunkowości, obowiązku sporządzania, publikacji i udostępnienia swoich sprawozdań o podatku dochodowym. Zmiana ma przeciwdziałać skutkom realizacji przez dużych przedsiębiorców wielonarodowych strategii agresywnego planowania podatkowego, takim jak unikanie opodatkowania przez przedsiębiorców wielonarodowych lub płacenie przez nich nieproporcjonalnie niskich podatków. Udostępnianie informacji o zapłaconym podatku w kraju, w którym faktycznie został wygenerowany zysk, ma działać na rzecz przejrzystości podatkowej. Przygotowane sprawozdanie będzie zawierać informacje dotyczące całej działalności jednostki, w tym wszystkich jednostek zależnych, za dany rok obrotowy. Zawarcie takich danych w sprawozdaniu ma na celu ukazanie rzeczywistego przychodu jednostki. Sprawozdania będą składane do odpowiedniego rejestru sądowego.

Obecnie skomplikowane przepisy podatkowe i tajemnica podatkowa sprzyjają agresywnemu planowaniu podatkowemu i unikaniu obowiązku podatkowego w całości lub części. Przedsiębiorstwa wielonarodowe wykorzystują bowiem luki w przepisach, aby przenosić zyski z jednego kraju do drugiego i płacić niższe podatki. W rezultacie państwa członkowskie UE tracą rocznie setki miliardów euro.

Nowelizacja wprowadza obowiązek publicznego ujawniania przez duże przedsiębiorstwa sprawozdania o podatku dochodowym w podziale na poszczególne kraje, w których firma prowadzi działalność gospodarczą. Dane te będą musiały być ujawniane dla wszystkich państw EOG. Udostępnianie publicznie informacji o zapłaconych podatkach ma kluczowe znaczenie nie tylko dla zwiększenia przejrzystości podatkowej, zwiększy to także świadomość społeczną oraz pozwoli na ocenę, czy firmy płacą sprawiedliwie i sprawiedliwe podatki.

Dodatkowo nowelizacja nakłada na biegłych rewidentów i firmy audytorskie obowiązek sprawdzenia, czy dana jednostka złożyła sprawozdanie o podatku dochodowym do właściwego rejestru sądowego.

Wdrożenie dyrektywy będzie korzystne dla wszystkich państw członkowskich UE i przyczyni się do większej sprawiedliwości podatkowej i zwiększenia konkurencyjności firm na rynku. Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu

jest ważnym krokiem w kierunku przeciwdziałania agresywnemu planowaniu podatkowemu i swoistą odpowiedzią na potrzeby tworzenia transparentnego systemu podatkowego w Unii Europejskiej.

Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Przepisy nowelizacji ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw wdrażają dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2101 z dnia 24 listopada 2021 r., której celem jest przeciwdziałanie unikania opodatkowania przez duże przedsiębiorstwa wielonarodowe. Przedmiotowa regulacja nakłada na wspomniane przedsiębiorstwa obowiązek publicznego ujawniania sprawozdania o podatku dochodowym w podziale na kraje członkowskie Unii Europejskiej.

W uzasadnieniu projektu ustawy podkreślono, że „W wyniku przyjętego przez Komisję pakietu o przeciwdziałaniu unikania opodatkowania i wdrożonej na jego podstawie do krajowego porządku prawnego ustawy o wymianie informacji aktualnie duże przedsiębiorstwa wielonarodowe mają już obowiązek przedstawiania organom podatkowym informacji na temat zapłaconego podatku dochodowego oraz innych informacji związanych z podatkami w podziale na kraje.

Proponowane zmiany ustawy o rachunkowości, wdrażające dyrektywę 2021/2101, uzupełniają ww. wymóg nałożony na powyższe jednostki objęte obowiązkiem raportowania danych do organów podatkowych, wprowadzając obowiązek publicznego ujawniania sprawozdania o podatku dochodowym w podziale na kraje.

Dane zawarte w sprawozdaniu będą musiały być ujawniane odrębnie dla wszystkich państw EOG, w których dane przedsiębiorstwo prowadzi działalność, a także dla jurysdykcji podatkowych, które nie przestrzegają standardów dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych (tzw. rajów podatkowych). W odniesieniu do pozostałych jurysdykcji podatkowych informacje będą przedstawiane w formie zagregowanej”.

W Sejmie ustawę przyjęto jednogłośnie – 431 głosami. Popieram niniejszą nowelizację. Dziękuję bardzo.

Przemówienie senatora Janusza Pęcherza w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Celem uchwalonej przez Sejm, a procedowanej w Senacie, ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej jest uchylenie przepisów, które weszły w życie w dniu 7 stycznia 2024 r. na mocy ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Wspomniana ustawa to przykład procedowanej w poprzedniej kadencji ustawy, do której na etapie drugiego czytania wprowadzano w Sejmie poprawki, na co nie zgadzał się Senat, a co większość sejmowa odrzucała. Dziś poprawiamy to prawo, bo wówczas w efekcie zmian legislacyjnych nastąpiło ograniczenie dostępu rolników do finansowania w postaci pożyczek udzielanych przez firmy leasingowe oraz zaburzenie stabilnego finansowania gospodarstw rolnych, ponieważ ustawa o kredycie konsumenckim nie była dostosowana do finansowania skomplikowanych projektów inwestycyjnych w rolnictwie, a także do udzielania kredytów ze wsparciem publicznym Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Banku Gospodarstwa Krajowego.

Biuro Legislacyjne Senatu zwróciło uwagę na to, że omawiana ustawa nie zawiera przepisu przejściowego rozstrzygającego, jakie przepisy należy stosować do stosunków i spraw, które powstały lub rozpoczęły się przed wejściem w życie nowych przepisów, ale trwają nadal lub są w toku w chwili dokonywania zmiany prawa. W przypadku braku rozstrzygnięcia tych kwestii powstanie luka w prawie, którą zastąpi praktyka. Praktyka może nie być jednolita, co z kolei będzie skutkowało koniecznością orzekania przez sądy w sprawach spornych.

Zgadzam się z tym w pełni i uważam, że w przypadku opiniowanej ustawy optymalnym rozwiązaniem jest przedłużenie obowiązywania uchylanych przepisów w odniesieniu do umów już zawartych.

Będę głosował za ustawą wraz z zaproponowanymi przez Biuro Legislacyjne poprawkami. Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Adama Szejfelda w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad

Celem uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej jest uchylenie przepisów, które weszły w życie w dniu 7 stycznia 2024 r. Zgodnie z tymi przepisami ochroną przewidzianą dla konsumentów objęto osobę fizyczną prowadzącą gospodarstwo rolne w zakresie: stosowania klauzul niedozwolonych, udzielania pożyczki, udzielania kredytu, udzielania pożyczki lombardowej. Jak wynika z obu uzasadnień projektów ustaw, które zainicjowały proces legislacyjny w tym zakresie, wejście w życie przepisów ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej nie spowodowało poprawy sytuacji rolników na rynku finansowym, a wręcz przeciwnie. Podnosiliśmy to zresztą w debacie w Senacie podczas prac nad tą ustawą. W efekcie wspomnianych zmian legislacyjnych nastąpiło ograniczenie dostępu rolników do finansowania w postaci pożyczek udzielanych przez firmy leasingowe oraz zaburzenie stabilnego finansowania gospodarstw rolnych, ponieważ ustawa o kredycie konsumenckim nie została dostosowana do finansowania skomplikowanych projektów inwestycyjnych w rolnictwie, a także do udzielania kredytów ze wsparciem publicznym Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Banku Gospodarstwa Krajowego.

Istnieje wiele kluczowych elementów dialogu, jednak wiele z nich zostało w poprzednich latach przez rząd PiS zarzuconych. Brak konsultacji, brak oceny skutków regulacji, brak przygotowania przemyślanych i dobrych przepisów odpowiadających na potrzeby rolników, które zapewniłyby im bezpieczeństwo oraz ochronę przed bankami i lombardami, zmusiły nas do procedowania nad dwoma projektami: poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw oraz rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy o kredycie konsumenckim.

Wprowadzone wcześniej zmiany, które w założeniu miały chronić rolników na takim samym poziomie jak konsumentów, w rzeczywistości stanowią dla nich poważne utrudnienie. W debacie słusznie podnoszone są kwestie problemów, z jakimi borykają się rolnicy, takich jak np. ograniczenie dostępności finansowania, zwiększenie kosztów kredytów czy tworzenie ogromnej nierówności między rolnikami a przedsiębiorcami w obszarze dostępu do produktów bankowych. W ten sposób szkodliwe prawo zagroziło stabilności finansowania gospodarstw rolnych i pod znakiem zapytania postawiło liczne inwestycje.

Ważne jest zatem, aby powrócić do rozmowy o większej ochronie rolników. Słuszne założenia, które również pojawiały się wcześniej, np. aby nie było możliwości licytowania całego sprzętu rolniczego przez lombardy, zasługują

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu

na to, żeby stworzyć dobre prawo chroniące rolników, chroniące ich majątek i narzędzia pracy. Teraz, w przeciwieństwie do czasów rządów PiS, musimy działać w sposób rozsądny, a więc taki, który zapewni to, że wprowadzane prawo nie będzie działać na niekorzyść jego beneficjentów.

Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Celem przepisów nowelizacji ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej jest zapewnienie stabilnego funkcjonowania i rozwoju gospodarstw rolnych oraz zapobieżenie sytuacji, w której dostęp do finansowania rolników byłby ograniczony ze względu na wzrost jego kosztu i wprowadzenie dodatkowej biurokratyzacji. Ponadto przepisy nowelizacji niwelują trudności w praktycznym zastosowaniu przepisów ustawy o kredycie konsumenckim oraz przepisów kodeksu cywilnego odnoszących się do osób fizycznych prowadzących gospodarstwa rolne.

Wnioskodawcy wskazują w uzasadnieniu: „Należy podkreślić, że wartość sprzętu rolniczego sfinansowanego leasingiem lub pożyczką leasingową wyniosła w ostatnich 5 latach blisko 30 miliardów zł. Tylko w 2022 r. wartość sfinansowanego sprzętu rolniczego przez firmy leasingowe wyniosła 6 miliardów zł, z czego w formie pożyczki leasingowej 4,7 miliarda zł. Ponadto inaczej wygląda kredytowanie konsumentów i producentów rolnych. Niejednokrotnie wymaga ono indywidualnego podejścia, choćby w zakresie sposobu spłaty kredytu (raty sezonowe) lub karencji w spłacie. Wykorzystanie aktualnych rozwiązań stosowanych w kredytach gotówkowych jest niemożliwe, gdyż przeniesienie tych rozwiązań na kredyty udzielane rolnikom ograniczy ich elastyczność i spowoduje, że nie będą dostosowane do specyfiki sektora rolnego. Finansowanie rolnictwa wymaga produktu kredytowego «szytego na miarę». Wymaga ono indywidualnego podejścia, choćby w zakresie sposobu spłaty kredytu (raty sezonowe) lub karencji w spłacie. Jest to także często finansowanie inwestycyjne, celowe. W praktyce wykorzystanie wprost aktualnych rozwiązań stosowanych w kredytach gotówkowych jest niemożliwe, a przeniesienie tych rozwiązań na kredyty udzielane rolnikom ograniczy ich elastyczność i dostosowanie do specyfiki sektora rolnego. Dodatkowo informacje pochodzące z sektora bankowego wskazują, że uwzględnienie opisanych ryzyk spowoduje wzrost ceny produktów kredytowych służących finansowaniu rolnictwa”.

Projekt tej ustawy i przedstawione argumenty nie spotkały się z poparciem wielu posłów w Sejmie. Dziękuję bardzo.

Oświadczenie złożone przez senatora Leszka Czarnobaja

Oświadczenie skierowane do minister klimatu i środowiska
Pauliny Hennig-Kloski

Szanowna Pani Minister!

15 marca 2024 r. do mojego biura senatorskiego wpłynął list od przedstawicieli przedsiębiorców prowadzących lokalne sklepy, zaniepokojonych informacjami o wejściu w życie przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które tworzą nowy system kaucyjny.

Obawy przedsiębiorców budzi niski poziom zaawansowania prac związanych z realizacją założeń systemu kaucyjnego. Twierdzą oni, iż obowiązywanie ustawy w obecnym kształcie już od 1 stycznia 2025 r. stworzy ogromny chaos i bezpośrednio uderzy w małych i średnich przedsiębiorców. System będzie eskalował problemy finansowe i organizacyjne lokalnych sklepów. Ustawa w obecnym kształcie sprzyja jedynie dużym zagranicznym sieciom sklepów, które stać na szybką organizację i automatyzację tych procesów.

Sytuacja jest tym trudniejsza, że ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw jest dokumentem ogólnym, w którym brakuje wielu istotnych zapisów, co skutkuje tym, że organizacja procesu zarówno po stronie producentów, potencjalnych operatorów, jak i przede wszystkim sklepów jest niemożliwa.

Przedmiotowa regulacja w głównej mierze uderza w sklepy spożywcze. Właściciele będą musieli zmierzyć się z obowiązkiem pobierania i zwracania kaucji, fizycznym odbiorem opakowań od konsumentów, ich logistyką oraz współpracą z operatorami systemu kaucyjnego czy przechowywaniem zebranych surowców.

Przedsiębiorcy zwracają uwagę na to, iż dziś, na 9 miesięcy przed wejściem w życie nowych przepisów, brakuje najważniejszych informacji. Kim są operatorzy, którzy mają ustalić zasady współpracy i podpisać umowy ze sklepami? Jak będzie wyglądała logistyka i jaka ma być częstotliwość odbiorów? Jak materiał ma być przygotowany do przekazania (zgnieciony czy nie, puszki i butelki razem czy odrębnie itp.)? Jak zorganizować odbiór opakowań po produktach mlecznych, by nie naruszyć przepisów Państwowej Inspekcji Sanitarnej? Jak będą wyglądały rozliczenia sklepów z operatorem, operatorów między sobą czy operatorów z producentami? Jak przedsiębiorcy mają zorganizować pracę w sklepie (dodatkowe obowiązki)? Ile dodatkowych kosztów muszą ponieść przedsiębiorcy, przygotowując swój sklep do systemu kaucyjnego (dodatkowa przestrzeń, automat, dodatkowa praca do wykonania itp.)?

Każdy wskazany element jest niezbędny do tego, aby przedsiębiorcy prowadzący sklepy mogli przygotować się do wejścia w życie nowego obowiązku

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu

prawnego, podpisać stosowne umowy z operatorem, zaopatrzyć się w odpowiednie urządzenia do recyklingu, dostosować oprogramowanie sprzedażowe i przeszkolić pracowników pod kątem nowych obowiązków.

Przedsiębiorcy apelują o to, by już teraz naprawić błędy tego rozwiązania. Proszą oni o odroczenie do 1 stycznia 2026 r. wprowadzenia systemu kaucyjnego, stopniowe wprowadzanie systemu kaucyjnego na kolejne frakcje, usunięcie z systemu kaucyjnego opakowań po mleku i produktach mlecznych oraz jak najszybsze zapewnienie operatora i systemu do rozliczania kaucji między sklepami i operatorami.

Zwracam się do pani minister z prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionego problemu.

*Z poważaniem
Leszek Czarnobaj
senator RP*

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Leszka Czarnobaja

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi
Czesława Siekierskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W marcu br. spotkałem się z przedstawicielami firmy ZIARN-POL, której siedziba mieści się w Kwidzynie, w związku z trudną sytuacją, w jakiej znalazła się firma. Obecny bardzo ciężki stan przedsiębiorstwa wiąże się z niedotrzymaniem obietnicy złożonej przez poprzedni rząd, która dotyczyła rzekomych dopłat do transportu do portów. Zgodnie z deklaracjami poprzedniego ministra rolnictwa, pana Roberta Telusa, firmy takie jak ZIARN-POL miały otrzymać dopłaty, co mobilizowało je do odładowania magazynów. Obietnicy nie dotrzymano i pomimo pojawienia się oficjalnego rozporządzenia nie został ogłoszony nabór wniosków, a pismo firmy w tej sprawie skierowane do ministerstwa nie doczekało się odpowiedzi.

W związku z tym przesyłam do pana ministra niniejsze oświadczenie oraz list od firmy ZIARN-POL, opisujący dokładnie krytyczną sytuację przedsiębiorstwa.

Wyrażam głęboką nadzieję, że uda się panu ministrowi zwrócić uwagę na ten problem i uwzględnić tego typu przedsiębiorstwa w rozporządzeniu, a tym samym że nie będą one znajdować się w grupie poszkodowanych firm.

Leszek Czarnobaj
senator RP

Oświadczenie złożone przez senator Ewę Kaliszuk

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji
Marcina Kierwińskiego

29 lutego 2024 r. zwróciła się do mnie z wnioskiem o pomoc pani Olga Dobrowolska, dyrektorka Departamentu Pomocy Prawnej Fundacji „Centrum Białoruskiej Solidarności” w Warszawie, ul. Oleandrów 6, lok. 2. Pani Olga Dobrowolska w kierowanym do mnie piśmie porusza wiele istotnych problemów, jakie napotykają obywatele Białorusi, którzy z powodu zagrożenia represjami ze strony reżimu Łukaszenki zostali zmuszeni do opuszczenia kraju pochodzenia. Wśród nich wymienia m.in. kwestie związane ze zbyt długim okresem rozpoznawania wniosków o udzielenie zezwoleń pobytowych przez wojewodów, wskazując jednocześnie, że zjawisko to uległo pogłębieniu w związku z zawieszeniem biegu terminów na rozpoznanie spraw z tej kategorii na mocy specustawy ukraińskiej. Według autorki pisma w konsekwencji wspomnianej obstrukcji cudzoziemcy borykają się często z wieloma konsekwencjami „opieszalego” działania organów.

W dalszej kolejności pani Olga Dobrowolska wskazuje na problem z zapisami za pośrednictwem centrów wizowych na złożenie wniosków wizowych. Rejestracja przez przeznaczoną do tego stronę internetową jest praktycznie niemożliwa, co zmusza obywateli Białorusi do rzekomego uiszczania opłat podmiotom świadczącym usługi w zakresie umawiania wizyt! W konsekwencji takiego działania osoby mniej zamożne pozbawione są możliwości ubiegania się o wizę w celu odwiedzin bliskich w Polsce bądź zmuszone są do ponoszenia kosztów nadmiernie ich obciążających.

Najważniejszą jednak kwestią podnoszoną przez panią dyrektor jest sprawa dzieci obywateli Białorusi urodzonych na terytorium Polski. Dzieci te posiadają bowiem jedynie akt urodzenia wydany przez polskie władze i w związku z tym pozbawione są możliwości:

a) legalizacji pobytu, z uwagi na brak dokumentu potwierdzającego tożsamość;

b) uzyskania polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, z uwagi na brak wskazanego w przepisach prawa tytułu pobytowego oraz dokumentu potwierdzającego tożsamość.

Nieposiadanie dokumentu potwierdzającego tożsamość wynika z faktu, że rodzice dzieci białoruskich z powodu zagrożenia ze strony władz białoruskich nie mają możliwości zwrócenia się do organów kraju pochodzenia w celu uzyskania paszportu dla swojego dziecka. Aktualnie obowiązujące w Polsce przepisy nie dopuszczają również możliwości uzyskania polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, który stanowi swoisty substytut paszportu białoruskiego, przez

cudzoziemców, którzy nie posiadają określonego w przepisach prawa statusu pobytowego, np. zezwolenia na pobyt stały czy tzw. humanitarnego zezwolenia na pobyt czasowy, co wyklucza możliwość jego uzyskania przez dzieci obywateli białoruskich urodzone na terytorium Polski. Ponadto zarówno do wniosku o wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, jak i do wniosku o udzielenie zezwolenia pobytowego obligatoryjnie należy dołączyć dokument potwierdzający tożsamość, którego dzieci te nie posiadają. Z uwagi więc na fakt, że dzieci obywateli Białorusi urodzone w Polsce nie mogą być legalizowane w drodze uzyskania zezwolenia pobytowego, konieczne staje się składanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, mimo że rodzic posiadający zezwolenie na pobyt stały mógłby zalegalizować dziecko, uzyskując dla niego zezwolenie pobytowe, gdyby nie fakt, że dziecko nie posiada dokumentu potwierdzającego tożsamość.

Pani Dobrowolska wskazuje, że rozwiązanie tego problemu mogłoby polegać bądź na umożliwieniu wskazanej grupie dzieci cudzoziemskich uzyskania zezwolenia pobytowego bez konieczności przedstawiania dokumentu podróży lub dokumentu potwierdzającego tożsamość, bądź na umożliwieniu uzyskania polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca bez konieczności przedstawiania dokumentu potwierdzającego tożsamość i bez konieczności legitymowania się jakimkolwiek tytułem pobytowym na terytorium Polski. Uzyskanie polskiego dokumentu podróży umożliwiłoby bowiem w dalszej kolejności legalizację pobytu.

Ostatni istotny problem to zbyt krótki okres ważności polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, z którego korzysta coraz więcej obywateli Białorusi w związku z wprowadzonym przez władze białoruskie w drugiej połowie 2023 r. zakazem wydawania białoruskich paszportów za granicą, w celu zmuszenia emigrantów politycznych do powrotu na Białoruś. Aktualnie obowiązujące przepisy przewidują, że polski dokument podróży jest wydawany na rok. Okres ten jest zbyt krótki, jeśli wziąć pod uwagę fakt, że jego wydanie często zajmuje do kilku miesięcy, co z kolei powoduje, że cudzoziemiec przez pewien okres pozbawiony jest ważnego dokumentu podróży, a w konsekwencji napotyka problemy z zatrudnieniem i nie ma możliwości wyjazdu za granicę Polski, co jest szczególnie uciążliwe, jeżeli cudzoziemiec ten wykonuje pracę związaną z koniecznością odbywania podróży służbowych za granicę. Rozwiązanie tego problemu poprzez wydłużenie okresu ważności dokumentu podróży według pani dyrektor ułatwiłoby cudzoziemcom funkcjonowanie, ale też przełożyłoby się na składanie mniejszej liczby wniosków o wydanie przedmiotowego dokumentu, z więc także na skrócenie czasu rozpoznawania wniosków o jego wydanie.

Zdaję sobie sprawę, z jak wielkimi problemami mamy dziś do czynienia w kontekście napływu cudzoziemców i jak wieloaspektowe są to problemy, jednak z uwagi na chęć pomocy wnioskodawczyni, reprezentującej szeroką grupę Białorusinów pozostających na terytorium naszego kraju, zwracam się z uprzejmą prośbą o informację, czy opisane w niniejszym oświadczeniu problemy są państwu znane oraz czy w chwili obecnej i na podstawie obowiązujących przepisów prawa istnieją możliwości pomocy cudzoziemcom w przedstawionych kwestiach, bądź wskazanie, czy planowane są zmiany w przepisach ustawy o cudzoziemcach, które pozwolą usprawnić obecnie funkcjonujący system.

Ewa Kaliszuk

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewygłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senator Ewę Matecką

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Izabeli Leszczyń

Do mojego biura zgłosili się przedstawiciele poznańskiej Fundacji Akme z prośbą o wsparcie w staraniach o dalsze finansowanie w ramach funduszy europejskich przewidzianych w perspektywie 2021–2027 prowadzonych przez fundację środowiskowych centrów zdrowia psychicznego. Do tej pory w 13 takich centrach objęto opieką ponad 7 tysięcy 500 osób, co przekłada się na ponad 100 tysięcy godzin specjalistycznego wsparcia (szczegóły w załączonych pismach).

Wzrastająca sukcesywnie liczba osób z problemami psychicznymi, szczególnie wśród dzieci i młodzieży, sprawia, że działalność podobnych fundacji jest społecznie niezwykle oczekiwana. Dlatego też zapewnienie stabilnego modelu finansowania ich działalności stanowi dziś arcyważny interes społeczny. Mając to na uwadze, proszę o odpowiedź, czy istnieją realne szanse utrzymania prowadzonych przez Akme ośrodków w kolejnych latach. A jeśli tak, to jak dalece mogą one liczyć na wsparcie ze środków europejskich?

*Łączę wyrazy szacunku
Ewa Matecka*

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Mirosława Różańskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Domańskiego,
do ministra spraw wewnętrznych i administracji Marcina Kierwińskiego
oraz do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra obrony narodowej
Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowni Panowie Ministrowie!

Wnoszę o podjęcie działań w celu wycofania z obiegu prawnego mechanizmu nierównego traktowania żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, którzy w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 28 lutego 2023 r. przeszli na zaopatrzenie emerytalne. Powyższy mechanizm został wprowadzony zgodnie z art. 41 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 (DzU z dnia 19.12.2022, poz. 2666).

Wskazany przepis był kwestionowany jako niezgodny z konstytucją na wielu płaszczyznach, zarówno przez Senat RP, jak i przez Rzecznika Praw Obywatelskich.

Także Trybunał Konstytucyjny w wyroku K 1/23 odniósł się do podobnego mechanizmu ustalenia podstawy do obliczania wynagrodzeń sędziów w ustawie o budżecie. W tym przypadku analogia do art. 41 polega m.in. na tym, że Trybunał zakwestionował odstępstwo od zasad w kształtowaniu wynagrodzeń sędziów poprzez odmienne ustalenie podstawy do ustalania wynagrodzeń bez odniesienia do przeciętnego wynagrodzenia, za to z ustaleniem go arbitralnie kwotowo, oraz brak spójności przepisów ustawy o budżecie z wcześniejszymi ustawami o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustaw budżetowych oraz z przepisami szczegółowymi dotyczącymi sędziów. Rząd Mateusza Morawieckiego po decyzji Trybunału Konstytucyjnego (wyrok K 1/23) skierował do parlamentu projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 dotyczący wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów, ponieważ dotychczas przyjmowane rozwiązania miały na celu jednakowe wynagradzanie sędziów, jak i prokuratorów, w związku z czym w celu zachowania dalszej jednolitości rząd zaproponował parlamentowi przyjęcie nowych zmian do ustawy. Parlament uchwalił w dniu 21 grudnia 2023 r. ustawę o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 (DzU z dnia 27.12.2023, poz. 2777) w zakresie wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów.

Podobnie w niniejszej sprawie przepis art. 41 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 wobec żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy jest odstępstwem od zasad, jakie były zawsze ustalane w ustawach o budżecie przed 2023 r., i od określonego w nich sposobu ustalania podstawy uposażenia oraz ustalania wysokości emerytur

żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy, jak również brakuje tu spójności z przepisami ustawy budżetowej, w której zaplanowano uposażenia wszystkich żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy na rok 2023, niezależnie przecieź od daty przejścia na emeryturę.

W opinii do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 przygotowanej przez Biuro Legislacyjne Senatu (BLS) z dnia 21 listopada 2022 r. (druk nr 861) wskazano wprost, że art. 41 tejże ustawy niesie problemy na aż 3 płaszczyznach. Cytuję: „Po pierwsze, proponowane przepisy przewidują, że w 2023 r. uposażenie żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, w tym Służby Celno-Skarbowej, jest ustalane na podstawie dwóch kwot bazowych. Jednej dla miesięcy styczeń i luty, określonej w ustawie budżetowej na rok 2022, oraz drugiej dla okresu od marca do grudnia, określonej w ustawie budżetowej na rok 2023. Oznacza to, że w obowiązującym porządku prawnym od 1 stycznia funkcjonują w obiegu dwa wzajemnie wykluczające się przepisy, tj. analizowany art. 41 i przepisy ustawy budżetowej na rok 2023, które zgodnie z projektem ustawy przedłożonej do Sejmu określają w art. 9 ust. 1 pkt 2 lit. d i e, że w miesiącu styczeń i luty dla ww. grup zawodowych obowiązuje kwota bazowa wyższa o 7,8% w stosunku do roku 2022.

Po drugie, przewidziane ustawą wyrównanie waloryzacji wyraża się w tym, że uposażenie żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy służb mundurowych, w tym funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, w okresie od 1 marca 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. podlega każdorazowemu zwiększeniu o 1/5 kwoty różnicy pomiędzy uposażeniem należnym im na dzień 1 marca 2023 r. a uposażeniem należnym im na dzień 1 stycznia 2023 r. Oznacza to, że uprawnienie to nie będzie przysługiwało w 2023 r. osobom, którym uposażenie będzie się należało po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 2023 r., w tym np. w dniu 1 lutego. Rozwiązanie to budzi wątpliwości w kontekście określonej odpowiednio w art. 2 i art. 32 Konstytucji zasady sprawiedliwości społecznej i zasady równości wobec prawa.

Po trzecie, niezrozumiałe jest różnicowanie w zakresie stosowania kwot bazowych, stanowiących podstawę do ustalania uposażenia ww. grup zawodowych, do pozostałych grup państwowej sfery budżetowej, których wynagrodzenie również jest oparte na kwocie bazowej ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok. W przypadku pozostałych grup sfery budżetowej w roku 2023 obowiązywać będzie jedna kwota bazowa wyższa o 7,8% w stosunku do kwoty bazowej obowiązującej w roku 2022”.

Powyższe uwagi Biura Legislacyjnego Senatu RP potwierdzają zarzuty funkcjonariuszy służb.

Senat RP, podejmując uchwałę z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023, w uzasadnieniu stwierdził: „Dokonując oceny ustawy pod kątem zgodności z Konstytucją, w tym z określoną w art. 2 zasadą demokratycznego państwa prawa i wywodzoną z niej zasadą sprawiedliwości społecznej i zasadą określoności przepisów prawa, z określoną w art. 7 zasadą legalizmu, z określoną w art. 10 zasadą trójpodziału władzy, w tym wymogu zachowania równowagi między władzą ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą, z określonymi w art. 32 zasadą równości wobec prawa i zakazem dyskryminacji, a także z art. 146, art. 147 i art. 149 określającymi odpowiednio ogólny zakres kompetencji Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów, Senat uznał za konieczne przyjęcie (...) poprawki nr 17, tj. likwidującej przepis art. 41 przewidujący dla żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy, w tym Służby Cywilno-Skarbowej, sposób ustalania należytego im w 2023 r. uposażenia, odbiegający od sposobu dotyczącego ustalania wysokości wynagrodzenia zasadniczego pozostałych grup pracowników

państwowej sfery budżetowej również opartego o kwotę bazową określoną w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy”.

Wątpliwości natury prawnej w kontekście naruszenia konstytucji wyrażał także Rzecznik Praw Obywatelskich.

RPO zwrócił również uwagę na jeszcze inny, niż wskazał to Senat RP, dodatkowy aspekt wadliwości opisywanych przepisów. Cytując: „RPO zwraca jednak uwagę, że poza zwolnieniem na własną prośbę w związku z nabyciem prawa do zaopatrzenia emerytalnego, pragmatyki służbowe wskazują na szereg innych przyczyn rozwiązania stosunku służbowego, jak np. stan zdrowia, reorganizacja jednostki czy też generalnie zwolnienie na własną prośbę. Ostatnia kategoria, tj. osoby składające prośbę o zwolnienie ze służby z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem, nie mogą mieć – ze względu na datę ogłoszenia ustawy 1 grudnia 2022 r. (co nastąpiło 19 grudnia 2022 r.) – szczegółowej wiedzy o tym, jakie skutki spowoduje to dla wysokości uposażenia oraz przyszłego świadczenia emerytalnego” (<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-zolnierze-waloryzacja-uposazen-przeciazanie-zadaniami-premier-mon>).

Przepis art. 41 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 godzi zatem w zasadę zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zasadę sprawiedliwości społecznej, albowiem jest to nieuzasadnione różnicowanie praw żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, a co więcej – dyskryminacja osób, które skorzystały ze swojego prawa przejścia na emeryturę, często nie mogąc wciąż pełnić służby, np. z przyczyn zdrowotnych. Jest to nie tylko różnicowanie żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy przechodzących na emeryturę między sobą, ale też różnicowanie emerytowanych żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy w stosunku do żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy w służbie czynnej, jak również różnicowanie na niekorzyść żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, którzy w tym czasie odchodzą na emerytury, w stosunku do ogółu obywateli.

Wprowadzenie art. 41 w ustawie o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 spowodowało, że do wyliczenia emerytury dla żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy, w tym funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, zastosowano kwotę bazową z 2022 r., co spowodowało obniżenie emerytury o 7,8%.

Z uwagi na powyższe art. 41 jest więc niezgodny z Konstytucją RP, i to na wielu płaszczyznach (art. 2, art. 32 ust. 1).

Pragnę zauważyć, że obecny rząd premiera Donalda Tuska w przesłanym do Sejmu projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2024, która została uchwalona 16 stycznia 2024 r. (DzU z dnia 1.02.2024, poz. 123), nie zawarł przepisów analogicznych do tych zawartych w art. 41 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023.

Uważam, że zastosowany przez rząd premiera Mateusza Morawieckiego wobec żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy przepis art. 41 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 jest dla nich krzywdzący i niesprawiedliwy. Mam wielką nadzieję, że wyrażone w orędziu noworocznym przez pana premiera Donalda Tuska zobowiązanie dotyczące naprawienia wszystkich krzywd wyrządzonych przez poprzedni rząd zostanie spełnione.

dr Mirosław Róžański
senator RP

Treść

9. posiedzenia Senatu w dniu 4 kwietnia 2024 r.

Otwarcie posiedzenia	
Projekt porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad	
Punkt 1. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w związku z atakiem raketowym na konwój pojazdów organizacji humanitarnej w Strefie Gazy i śmiercią wolontariuszy, w tym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej	
Przedstawienie projektu	
senator Grzegorz Schetyna	4
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu	
Głosowanie nr 1	4
Podjęcie uchwały	
Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 230. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej	
Przedstawienie projektu	
senator Marek Komorowski	5
Otwarcie dyskusji	
senator Marek Pęk	5
senator Marek Komorowski	6
Zamknięcie dyskusji	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu	
Głosowanie nr 2	7
Podjęcie uchwały	
Punkt 3. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca Leszek Czarnobaj	7
Zapytania i odpowiedzi	
senator Aleksander Szwed	8
senator Leszek Czarnobaj	8
Wystąpienie przedstawiciela rządu	
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Jurand Drop	8
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt 4. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej	
Sprawozdanie połączonych Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca Janusz Pęcherz	9
Wystąpienie przedstawiciela rządu	
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Jurand Drop	10
Zapytania i odpowiedzi	
senator Grzegorz Bierecki	12
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Jurand Drop	13
senator Grzegorz Bierecki	13
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Jurand Drop	14
senator Anna Górska	14
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Jurand Drop	14
Otwarcie dyskusji	
senator Anna Górska	14
senator Grzegorz Bierecki	15
senator Leszek Czarnobaj	16
senator Grzegorz Bierecki	18
senator Maciej Górski	18
Zamknięcie dyskusji	
Wznowienie obrad	
Punkt 3. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie nr 3	19
Podjęcie uchwały	
Punkt 4. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy o kredycie konsumenckim oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej (cd.)	
Głosowanie nr 4	19
Głosowanie nr 5	19
senator Marek Borowski	20
senator Grzegorz Bierecki	20
Głosowanie nr 6	20
Głosowanie nr 7	20
Podjęcie uchwały	
Oświadczenia	
senator Ryszard Brejza	20
senator Mirosław Różański	21
senator Anna Bogucka	22
senator Grzegorz Bierecki	23
senator Henryk Piotr Siedlaczek	24
senator Aleksander Szwed	24
senator Marcin Zawila	25
senator Piotr Masłowski	26
Zamknięcie posiedzenia	
Wyniki głosowań	

Spis treści

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 9. posiedzenia Senatu	
Przemówienie senatora Władysława Komarnickiego w dyskusji nad punktem 2. porządku obrad	33
Przemówienie senatora Adama Szejnfelda w dyskusji nad punktem 2. porządku obrad	34
Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 2. porządku obrad	35
Przemówienie senatora Janusza Pęcherza w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad	36
Przemówienie senatora Henryka Piotra Siedlaczka w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad	37
Przemówienie senatora Adama Szejnfelda w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad	38
Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad	40
Przemówienie senatora Janusza Pęcherza w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad	41
Przemówienie senatora Adama Szejnfelda w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad	42
Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad	44
Oświadczenie złożone przez senatora Leszka Czarnobaja.	45
Oświadczenie złożone przez senatora Leszka Czarnobaja.	47
Oświadczenie złożone przez senator Ewę Kaliszuk.	48
Oświadczenie złożone przez senator Ewę Matekę.	50
Oświadczenie złożone przez senatora Mirosława Różańskiego.	51

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Opracowanie: Biuro Prac Senackich Kancelarii Senatu

Redakcja techniczna: Biuro Edukacji, Promocji i Wydawnictw, Dział Wydawniczy Kancelarii Senatu

ISSN-0867-261X

